

Domesta

Een boekje vol met bewonersverhalen

Al onze bewonersverhalen staan op onze website. En nu ook
in dit boekje! Hierin lees je alle verhalen van 2024.

December
2024

Inhoud

Voorwoord	3
Bomen planten bij Brede School in Coevorden	4
Feest! 60 jaar burens in Weiteveen	8
‘Gezellige tied’ in recreatieruimte De Kiekenren	10
Al 60 jaar fijne burens in Hoogeveen	12
Mevrouw Tinie Kleine 99 jaar	14
Anja Dekker huurt al 50 jaar van Domesta	16
NLdoet in Hollandscheveld	18
Leuke NLdoet-acties in Zeeheldenbuurt	20
“We hebben het zweet los!”	22
Bijzondere nieuwe huizen in Nieuwlande	26
Schoonmaakactie in Coevorden	30
Jonge TuinToppers in Hoogeveen	32
Nieuwe straatnaam vernoemd naar vader	34
Jongerenwerk op wielen	36
Liefdesgeluk in de Evert ten Napelstraat	38
Een groen paradijs	40
Schilderkunst op muren van het Bastion	42
TuinTopper in Coevorden	44
“Samen is het zo gebeurd”	46
Kleur en fleur	48
Een opgeruimd achterpad	50
Ontmoetingshuis in Coevorden	52
72 jaar gelukkig met elkaar	54
“En volgend jaar wordt het nog mooier”	56
Aan het klussen in hun nieuwe huis	58
“Als je gezond bent, ben je een rijk mens”	60
Een nieuwe start in een kersvers huis	62
Geen jaar hetzelfde	64
Muren Bastion steeds mooier	66
Verbinding in het Ontmoetingshuis	68
‘Hoe krie’j ze stille!’	70
Hoera! Verhuizen naar een flexhuis	72

Wil je de verhalen online lezen? Ga dan naar:
domesta.nl/bewonersverhalen

Voorwoord

Beste huurder,

Alle bewonersverhalen in 1 boekje

Wonen doe je niet alleen in een huis, maar ook in een straat, een buurt en een wijk. Buren en buurtgenoten zijn daarbij heel belangrijk. Dat lees je ook weer in de bewonersverhalen in dit boekje. Het zijn mooie, leuke en soms ontroerende verhalen. Verhalen over een huurder die 100 wordt en over een jongerenbus op wielen. Verhalen over fleurige tuinen en huurders die samen de mouwen opstropen voor een fijne buurt. En meer!

Al deze verhalen kon je al lezen op onze website. Net als vorig jaar maakten we er weer een boekje van. Veel leesplezier!

Heb jij een mooi verhaal?

En wil je dit met ons delen? Laat het ons weten! Mail je naam en telefoonnummer naar redactie@domesta.nl en we bellen of mailen je zo snel mogelijk.

Fijne feestdagen!

We wensen je fijne kerstdagen en een goed en gezond nieuw jaar. Ook volgend jaar staan we voor je klaar.

Paul Tazelaar

bestuurder

Kloppen jouw gegevens nog?

Heb je een ander e-mailadres of telefoonnummer? Of ben je verhuisd? Vergeet dan niet om dat door te geven aan klantadviescentrum@domesta.nl

Dan kunnen we je bereiken als dat nodig is. Alvast bedankt!

JANUARI 2024

In Coevorden staat al 10 jaar de Brede School SOM. Binnen is het gezellig, met de kinderen van 3 scholen en 1 kinderopvang. De jassen moeten aan, want ze gaan naar buiten. “Wat gaan jullie doen?” “Wij gaan bomen planten!” Nou, dat is echt een bijzonder moment.

Bomen planten bij Brede School in Coevorden

Kinderen aan de schep

Kinderen van de CBS Mijndert van der Thijnschool, de Wilhelminaschool en PantaRhei staan bij de 3 bomen, die op het schoolplein worden gezet. Als de bomen rechtop staan, pakken de kinderen de scheppen. Alle boomgaten gooien ze dicht. Wat wordt er hard gewerkt! Het is een echt boomplantfeestje. Bij Kinderwereld en op het kleuterplein worden even later ook nog 2 bomen neergezet. Op de vraag of de kinderen er blij mee zijn, gaan de

handen in de lucht en roepen ze: “Hoeraaaa!”

Goed voor mens en natuur

Henno Leferink is coördinator van de Brede School SOM. Hij vindt het fijn dat de bomen er zijn gekomen.

“We hebben al een groen dak met sedumplanten erop.”

“Nu zetten we ook nog bomen om de school en dat helpt de natuur. Want als de bomen gaan bloeien, komen er bijen en andere insecten op af om te eten. En als er straks vruchten aan de bomen groeien, kunnen de vogels en de mensen daarvan genieten.” Dat we de natuur een handje helpen en de mensen daar ook iets aan hebben, vinden we bij Domesta belangrijk.

Bomen en schone lucht

Waarom de bomen worden geplant, legt Thomas Deen uit: “Bij Domesta hebben we allerlei auto’s. De auto’s die niet elektrisch rijden, zorgen dat er CO2 in de lucht komt en dat is niet zo goed voor het milieu. Bomen maken de lucht juist schoon, doordat ze de CO2 gebruiken en er zuurstof voor teruggeven. Daarom hebben we bedacht dat we de natuur helpen om

de lucht schoon te maken. Dit doen we door geld apart te leggen voor elke 1.000 km die door onze auto’s worden gereden. Dat geld sparen we op in een jaar en het volgende jaar kopen we daarvoor bomen. Die planten we op grond waarvoor we zelf zorgen en dit jaar hebben we gekozen voor de grond van de Brede School SOM.”

Bomen voor Brandstof

Ons project heet dan ook ‘Bomen voor Brandstof’. In 2022 zijn we begonnen met het planten van bomen op verschillende plekken. De bomen kopen we van Donker Groen uit Hoogeveen. De mannen brengen de bomen en helpen om ze in de grond te zetten. Dat is belangrijk, omdat ze weten hoe dat het beste kan en ze dan ook kunnen vertellen hoe we er

het beste voor kunnen zorgen. Deze manier van bomen planten voor de auto's die we laten rijden, noemen we 'Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen' (MVO). Dat betekent dat we zo goed mogelijk ons best doen om te werken aan wat goed is voor mensen, hun buurt en de natuur.

Iedereen gaat helpen

Hoe het nu verder gaat met de bomen? Volgens Henno gaan alle kinderen goed voor ze zorgen. Ze kunnen bijvoorbeeld water geven als het droog weer is. Iedereen mag ook van de vruchten eten. Er zijn 2 kersenbomen, 1 appelboom, 1 kastanjeboom en 1 hazelnootboom geplant. De hele buurt kan ervan

genieten als straks de blaadjes en de bloesems komen. En later als de vruchten eraan hangen. Henno:

“Als we allemaal een klein beetje goed doen, wordt alles steeds beter.”

Zo is het maar net.

Nast de scholen en kinderopvang, zitten in het gebouw ook nog dagopvang van Cosis, Icare consultatiebureau, Maatschappelijk Werk en allerlei verenigingen, zoals de turnvereniging, yoga en accordeonvereniging.

“Het was een hele grote verrassing”, zeggen Grietje Gelijk-Boxem en Ginie Meijer-Anholts. Vandaag staat er een groot bord tussen de huizen, is er taart en zijn er vele bossen bloemen. 60 jaar wonen de dames naast elkaar aan de Dordseweg in Weiteveen en de kinderen organiseerden daarom een verrassingsfeest.

Feest!

60 jaar burenen in Weiteveen

Gezelligheid

De huiskamer van Ginie is gezellig gevuld met burenen en familie. Intussen zorgen de kinderen voor koffie en feestelijke taartjes. Ze hebben ook het prachtige bord in de tuin gemaakt. En daar komt burgemeester Eric van Oosterhout binnen, de volgende verrassing. “Zo gaat het altijd”, vertellen de dames: “Het is hier zoete inval, er is altijd wel iemand.”

Villa

Vlak na de oorlog werden de huizen gebouwd. “Eerst woonden we nog hierachter in het veen”, zegt Ginie.

“Toen onze tweede op komst was, kwam dit huis vrij en zijn we verhuisd. Ik vond het echt een villa.”

Dit was in 1964. Grietje woonde toen al 16 jaar in het buurhuis met haar vader. Ze is altijd in het huis blijven wonen. “In het begin hadden we de bloemen op de ramen staan en de ijspegeltjes aan de neuzen hangen. Opwarmen deed je in bed, terwijl

de kachel brandde. Buiten in de tuin stond het huuske, want een wc was er nog niet. En wassen was simpel hoor, dat deden we met een blikje water." Ze lachen erom dat ze het een echte luxe vonden toen de douche kwam. Ginie: "Ik ben hier nog steeds zo tevreden!"

De huurkaart

In het begin was de huur 66,50 gulden. Of dat intussen omhoog is gegaan, grapt de burgemeester. "Dat maakt helemaal niets uit. We hebben fijne, gezellige huizen." Huren van Domesta is altijd goed geweest. Op tafel ligt een huurkaart, want zo ging het vroeger: er kwam iemand langs om het geld op te halen en dan werd het op de kaart geschreven. Grietje grapt: "En als je het niet had, hield je je stil tot diegene weer weg was."

Een scherpe lezer ziet dat de huur ook nog een keer een gulden omlaag is gegaan. Hoe dat kwam, dat weet niemand.

Je kunt nergens beter wonen

Door de jaren heen hebben Grietje en Ginie nooit woorden gehad. Ze overlopen elkaar niet, maar zien elkaar wel bijna elke dag. De koffie staat dan ook klaar. Het is altijd gezellig geweest en ze kunnen op elkaar rekenen. "We accepteren elkaar zoals we zijn, je bent toch gewoon wie je bent." Ze willen hier nooit weg en zijn het helemaal met elkaar eens: "Je kunt nergens beter wonen dan hier."

Het is nog lang gezellig aan de Dordseweg, waar het feest gewoon doorgaat.

**Bewoners van 't Allee
krijgen een nieuwe
recreatieruimte.**

‘Gezellige tied’ in recreatie- ruimte De Kiekenren

In de tweede week van januari was het druk op nummer 52-213 in 't Allee in Hollandscheveld. Reden voor de gezelligheid was de opening van de nieuwe recreatieruimte. “Een plek voor alle bewoners samen, waarvan iedereen mag meebeslissen over de dingen die we hier gaan doen”, zeggen Albert, Jan en Albert van de bewonerscommissie.

Zusterpost te klein

Als je de deur van 't Allee binnenkomt, sta je in een mooie binnenruimte, het atrium. Met de lift of de trap kom je op elke binnengalerij, waarop de voordeuren van de huizen uitkomen. Op de derde verdieping vind je de nieuwe recreatieruimte. De heren vertellen hoe dat zo is gekomen: “Eerst konden we voor activiteiten terecht in de zusterpost. Maar die was veel te klein. Je kon er bijvoorbeeld maar met een paar mensen tegelijk sjoelen. Omdat het ons ontbrak aan een goede plek, vroegen we Domesta om mee te denken over een oplossing.”

Bewonerscommissie in actie

Nick is sinds kort een van onze

wijkconsulenten: “De bewonerscommissie kwam met het idee om de nieuwe recreatieruimte in een van de lege woonhuizen te maken. Na goed overleg met mijn collega Gea, besloot Domesta dit huis hiervoor aan te wijzen.” Het voordeel vinden de heren dat de woonkamer hier mooi lang is en over gaat in de open keuken. Dat geeft veel ruimte en licht. En er is genoeg ruimte voor iedereen.

Feestelijke opening

Albert, Jan en Albert kijken tevreden terug op de feestelijke opening. “We hebben tijdens het feest een enquête uitgedeeld, waarin we alle bewoners vroegen wat ze leuk zouden vinden om te doen. En ook of ze zelf willen helpen met het organiseren daarvan.”

Op het lijstje staat van alles. Van samen koken en eten tot spelletjes doen, en van een gespreksgroep tot een filmavond. Aan hulp zal er geen gebrek zijn, verwachten de heren.

“Dat is mooi, want zo kunnen we het organiseren afwisselen en komt het niet steeds neer op dezelfde mensen.”

Iedereen zelf aan zet

De eerste koffieochtend was afgelopen woensdag. Tijdens de koffie is er met elkaar verder overlegd over wat de mensen willen. “Elke maandag is er bingo, daar sluiten steeds meer mensen bij aan. En verder gaan we uitproberen hoe het werkt. We hebben hier allerlei verschillende mensen en iedereen is welkom om ideeën uit te proberen. We weten dat er echt behoefte is aan deze plek.”

Voel je welkom

Nick: “We vinden het fijn dat de mensen elkaar nu weer kunnen ontmoeten. Het is een plek om je welkom te voelen en contact te maken. Ook met de mensen die je anders minder vaak ziet.” En mensen die wonen in Het Anker en Beatrixoord worden van harte uitgenodigd.

Een naam met geschiedenis

“Tijdens de opening hebben we ook een wedstrijd gehouden om de beste naam voor deze plek te bedenken. Het is ‘De Kiekenren’ geworden. Want ooit stond hier de kleuterschool die zo heette. Sommige bewoners weten dat nog. Daarna werd het een jongerencentrum en zelfs nog een café.” Nu zijn er binnen ’t Allee 40 huurhuizen. Inmiddels hangt het naambordje op de deur. De recreatieruimte is er eerst een jaar en als het een succes wordt, blijft het zo. Op naar een ‘gezellige tied’!

Het lijkt wel of de zon vandaag extra schijnt voor Jannie Botter en Annie Willems. We bellen aan bij Jannie en buurvrouw Annie komt ook. Al 60 jaar zijn ze burens aan de Carstenweg 51 en 53. “Wat woont u hier mooi!”. Jannie: “Daarom gaan we hier ook niet weg.”

Al 60 jaar fijne burens in Hoogeveen

Een dag na elkaar

De koffie staat al gezellig klaar op nummer 53. “We wonen hier met alle plezier”, zegt Annie: “We kwamen hier 1 dag na Jannie en haar gezin, op 17 en 18 december.” De 2 kinderen van Jannie stonden voor het raam te kijken naar de aankomst van de burens en riepen: “Ze hebben ook 2 kinderen!” Daar kwamen er later nog 2 bij. Intussen wonen beide dames alweer meer dan 20 jaar alleen. Dat is een heel verschil.

Goede burens

Aan eenzaamheid doen ze niet.

Jannie meent dat je daar zelf alles aan kunt doen: “Eenzaamheid ligt ook wel eens aan de mensen zelf. Als je met niemand contact legt, dan word je vanzelf eenzaam”, meent Jannie. Als burens hebben ze het samen goed. Niet dat ze veel over de vloer komen bij elkaar, maar dat hoeft ook niet. Woorden hebben ze nog nooit gehad. Volgens Annie helpt het dat ze zich er nooit mee hebben bemoeid als de kinderen eens iets hadden met elkaar: “Want de kinderen vergeten het zo weer en dan spelen ze verder. Terwijl de ouders er dan mee zitten.” Het zijn wijze woorden.

Annie Willems, Wietse ten Caat en Jannie Botter

Het is een fijne buurt

In de buurt bleven veel mensen hun hele leven wonen. Het laatste jaar hebben ze wel afscheid moeten nemen van veel huurders van het eerste begin. Er komen jongere gezinnen voor terug en dat vinden ze ook goed. "De straat vergrijsde wel, hoor." Jannie zegt: "Het is echt goed wonen hier. Kijk alleen maar naar de afstand tot de huizen aan de overkant. Zoveel ruimte!" Vroeger speelden de kinderen nog gewoon op de straat. Nu is het drukker door meer verkeer en de melkfabriek verderop. Maar er zit extra dubbel glas in de nieuwe kozijnen, dus het is heerlijk rustig wonen.

Renovatie

"In het begin hadden we nog huurkaarten. Dan kwam er elke week iemand het geld ophalen, 15 gulden was dat." Ze weten het nog heel goed. Na de renovatie van de huizen,

2 jaar geleden, zijn niet alleen de kozijnen vernieuwd. Bij Annie is er ook een nieuwe vloer in gekomen. Van de kolenkachels in het begin, ging het van gevelkachels naar centrale verwarming. Annie had die al, Jannie heeft nu ook cv: "Ik vond de gevelkachels prima. Maar je moet ook denken aan wie na je komen. Want eerlijk is eerlijk, ik heb hier mijn langste tijd wel gewoond."

Nooit meer weg

Door de renovatie weet Annie het zeker: "Eerst dacht ik nog dat een flat wel leuk zou zijn. 4 Weken zat ik in die tijd op een flat en ik zag helemaal niemand. Daardoor weet ik dat ik echt niets anders wil dan hier wonen." Een tuin, goed uitzicht, mensen die voorbijkomen, het maakt het wonen allemaal goed volgens de dames. We wensen ze nog vele fijne jaren in de Carstenstraat.

MAART 2024

**Bloemen voor
mevrouw Tinie Kleine:
ze is 99 jaar geworden!**

Mevrouw Tinie Kleine 99 jaar

In de Weideheem I aan de Curiestraat in Hoogeveen belt onze wijkbeheerder Wietse aan met een bos bloemen in zijn hand. Mevrouw Tinie Kleine doet open. “Het hele huis staat vol, ik heb hier bijna een bloemenwinkel!” We zijn niet de enige die haar feliciteren met haar verjaardag, zondag kwam er al familie op bezoek. Wat een gezelligheid met al die bloemen. Een geweldige leeftijd heeft ze dan ook: 99 jaar.

Feest tijdens het koffie-uurtje

Ook de vaste koffieclub viert het feest. Elke woensdag komen hier zo'n 12 mensen trouw bij elkaar in de gemeenschappelijke ruimte voor een lekker bakje en ontmoeting. Vandaag wordt er gezongen als ze binnenkomt. Koffie, gebak en een mooi versierde stoel maken het feest compleet. Het wordt een gezellige boel.

Een schippersleven

In 1987 kwamen Tinie en haar man Jan naar hun huis in Hoogeveen. Ze hadden sinds hun trouwerij gewoond op hun binnenvaartschip, waarmee ze voeren in Frankrijk, Duitsland en Nederland. Of dat een bijzonder leven was? "Dat kreeg ik erbij", zegt Tinie. "Dat gebeurt er als je verliefd wordt op een schippersjongen. We maakten kennis in de kerk, raakten aan de praat en zo is het gekomen. We waren nog jong en alles kon."

Tinie kan mooi vertellen over die tijd: "Mijn zus Lammie en zwager Piet kwamen met hun kinderen elk jaar aan boord voor vakantie. Voor de kinderen maakten we een veilige slaapplek, want stel je voor dat ze van boord zouden raken in de nacht. In de spits van het schip was een kamer met een grote kast, die Jan verbouwde: de roede ging helemaal omhoog en daaronder maakten we de bedjes." Ze heeft er mooie herinneringen aan.

Een grote stap

Van het schip naar de flat was een grote stap. "Jan ging studeren en aan de wal aan het werk. Dat ging heel goed. Ik kwam uit Arnhem en had nooit gedacht dat ik in Hoogeveen zou gaan wonen." Helaas moet Tinie haar man al een lange tijd missen, hij overleed een paar jaar nadat ze hier kwamen. De neefjes en nichtjes die vroeger op het schip logeerden, komen nu nog steeds gezellig bij haar op bezoek. Natuurlijk waren ze ook op haar verjaardag.

Genieten van het uitzicht

Dat tijden en mensen veranderen, weet ze goed. "Het is tegenwoordig lastiger om elkaar te ontmoeten, mensen hebben het druk. En de ene mens is ook de andere niet", meent ze. Mooi dus dat er de koffiemomenten zijn op woensdag. Tinie is ook blij met de mensen van Icare, die 2 keer per dag bij haar komen.

"En elke dag geniet ik van de natuur. Ik vind mijn uitzicht op de bomen en struiken zo mooi, het is prachtig dat ze daar staan."

En zo viert Tinie het leven. Op naar de 100.

MAART 2024

Anja Dekker, alweer geruime tijd woonachtig in seniorencomplex De Wiekswal, werd deze week door Woningstichting Domesta in de bloemetjes gezet en kreeg een maand huur cadeau.

Anja Dekker huurt al 50 jaar van Domesta

Geen moment spijt

Anja Dekker is al 50 jaar huurster bij Domesta. Zij woont aan Het Hoosvat in Elim in seniorencomplex De Wiekswal. Anja is goed bij de tijd en zelfredzaam. Doordat Domesta haar vorige huurwoning verkocht heeft kwam ze in seniorencomplex De Wiekswal terecht.

“Hier heb ik geen dag spijt van gehad.”

“We trekken hier veel met elkaar op en samen met Stichting Elim Vitaal & Actief worden hier veel leuke dingen georganiseerd.”

Anja hoopt hier nog lang te kunnen wonen. Er zijn 2 slaapkamers, een mooie woonkamer inclusief een praktische keuken. Het belangrijkste is het samen met elkaar optrekken en naar elkaar omzien. Hiervoor is de gezamenlijke ‘huuskamer’ in het complex. Hier houdt stichting EVA tweemaal per week de dag ontmoetingen en organiseren de bewoners zaken als bingo en vieren enkelen er hun verjaardag.

In het bestuur

Anja zit ook in het bestuur van de bewoners-commissie, die opkomt voor de belangen van alle bewoners van het complex. De verstandhouding tussen deze commissie en woningstichting Domesta is bijzonder goed. Een enthousiaste Anja:

Namens alle bewoners van De Wiekswal, Stichting Elim Vitaal & Actief (EVA) en heel Elim: van harte gefeliciteerd en geniet van het geldbedrag en de prachtige bloemen!

Dit leuke verhaal met foto kregen we van Peter Aalders van Elim Vitaal & Actief.

“We benaderen alles positief en zijn altijd oplossingsgericht.”

MAART 2024

Ook dit jaar organiseerde het Oranje Fonds NLdoet, de grootste vrijwilligersactie van Nederland. Zaterdag 16 maart deden we mee met een actie bij Woonzorgcentrum Beatrix in Hollandscheveld. Rolien van de Belt, gebiedsregisseur van De Smederijen van Hoogeveen, zorgde voor een compleet NLdoet-team.

NLdoet in Hollandscheveld

Aan het werk

Rond 10.00 uur meldde iedereen zich: 3 mensen van Woonzorgcentrum Beatrix en 3 van De Smederijen, waaronder 'onze' Gea. Natuurlijk was er eerst een bakkie koffie, waarbij Rolien vertelde wat de bedoeling is van de ochtend: bloemetjes planten en onkruid weghalen. Aan het werk dus!

Opfleuren van de balkons

De bloembakken stonden al keurig klaar, net als de zakken potgrond. "Deze vulden we 1-voor-1 met fleurige bloemetjes zoals viooltjes. Uiteindelijk

krijgen alle bewoners zo'n mooi gevulde bloembak aan het balkon. Ook komen er bloembakken op het terras" vertelt Gea.

Terras weer klaar voor de gymnastiek

Het NLdoet-team was niet alleen druk met het vullen van de bloembakken. Op het terras zat flink wat onkruid tussen de tegels en op andere plekken. "Toen we klaar waren, zag het terras er weer netjes uit. Als het weer het toelaat, kunnen de bewoners daar weer heerlijk zitten. Ze doen er zelfs gymnastiek, als het buiten lekker

warm is”, roept Gea enthousiast. Nou, daar is het terras inderdaad weer helemaal klaar voor!

Enthousiaste reacties

Heel wat bewoners genoten van de ‘drukte’ op het terras. Meestal vanuit hun eigen huis: ze keken nieuwsgierig én belangstellend naar wat er allemaal gebeurde. 1 van de bewoners kwam zelfs even naar buiten en riep blij.

“Goed bezig! Wat wordt het weer mooi allemaal.”

Ook bezoekers reageerden enthousiast en vonden dat het er fleurig uit komt te zien.

Zichtbaar in de wijk

In Woonzorgcentrum Beatrix wonen geen huurders van Domesta. Toch waren we bij deze NLdoet-actie. Waarom? “Omdat we het belangrijk vinden dat De Smederijen zichtbaar is in de wijk. Want als bewoners weten wie we zijn, dan weten ze ons ook sneller te vinden. En dat zorgt er hopelijk voor dat ze bij ons komen vóórdat iets een probleem wordt”, legt Gea uit.

**Samen aan de slag om
De Zeeheldenbuurt weer
een stukje mooier te maken.**

Leuke NLdoet-acties in Zeeheldenbuurt

Zaterdag 16 maart was het gezellig druk in de Zeeheldenbuurt in Hoogeveen. De opening van het vernieuwde buurthuis stond centraal. En daarnaast waren er allerlei leuke en gezellige NLdoet-acties, onder meer in en rond het logeerhuis van Cosis. Jeannette en Wietse van Domesta waren ook van de partij, namens De Smederijen van Hoogeveen.

Buurthuis officieel geopend

Buurthuis De Kajuit is met hulp van vele handige buurtbewoners helemaal opgeknapt. Wethouder Niek Wind en Marcel van Halteren, directeur van Woonconcept, mochten het buurthuis officieel openen. “Het is voor de buurt weer een mooie plek om een spelletje te doen, te knutselen of gewoon een kopje koffie te drinken”, vertelt Jeannette.

Genoeg te doen

Op het springkussen was het steeds lekker druk. Ook gingen veel kinderen aan de slag met stoepkrijt. Ze mochten een tekening maken en kregen er zelfs een prijs voor. Verder was er een snackkar met allerlei lekkere hapjes.

Logeerhuis van Cosis

Samen met de wijkbeheerder, de gebiedsregisseur van de gemeente en de wijkagent (allemaal leden van het Smederijen-team) was Wietse in het logeerhuis. “We werden enthousiast ontvangen. Natuurlijk wilde iedereen met mij (in m’n paarse Domesta-shirt) op de foto en niet met de wijkagent. Grapje hoor, de wijkagent was dé favoriet om mee op de foto te gaan”, lacht Wietse.

Waslijst met opdrachten

Na een rondleiding door de kinderen die wonen in het logeerhuis, moest het team toch écht aan het werk. Er was namelijk een hele waslijst met opdrachten: van het bakken van cake tot het leggen van straatwerk. Maar ook werd het speelgedeelte

opgeruimd, waarbij de kinderen goed meehielpen. En er werd een pop beschilderd. “Het leggen van het straatwerk is voorbereid: samen met de wijkbeheerder van de gemeente heb ik het zand weggespit. Verder is alles klaar gemaakt zodat de tegels er zo op kunnen. Dit gaat Cosis zelf doen”, vertelt Wietse.

In gesprek

Jeannette en Wietse gingen ook

in gesprek met bewoners. In de Zeeheldenbuurt staan geen huizen van Domesta. Toch waren we bij deze NLdoet-actie. Waarom? “Omdat we het belangrijk vinden dat De Smederijen zichtbaar is in de wijk. Als bewoners weten wie we zijn, dan weten ze ons sneller te vinden. We hopen dat dit ervoor zorgt dat ze bij ons komen vóórdat iets een probleem wordt”, legt Jeannette uit.

APRIL 2024

Bewoners van De Arend
maken goed gebruik van
de Grote Opruimdag.

“We hebben het zweet los!”

Grote opruimdag

Een drukte van belang onder aan De Arend in Hoogeveen. Het is hier niet zomaar een zaterdag, nee, het is Grote Opruimdag! Tafels, stoelen, kledingrekken, lampen en zelfs een oude fiets gaan in de grote container. Die hebben we onderaan de flat neergezet, zodat iedereen kan wegdoen wat hij niet meer nodig heeft.

De oude en de nieuwe Arend

Dit is niet de eerste keer dat er een opruimactie is aan De Arend 1. De bewoners die uitrusten bij de koffietafel, vertellen dat er al in eerdere jaren volle containers zijn afgevoerd. En dat iedereen blij is met deze kans om op te ruimen. Er vertrekken namelijk al mensen uit de flat naar andere huizen. Dit gebeurt omdat er een ‘nieuwe

Arend' wordt gebouwd. "Deze komt ongeveer 10 meter verderop. Een nieuwe flat, die past bij de eisen van deze tijd. Daarna wordt deze flat afgebroken. Als bewoners hebben we mogen kiezen: gaan we naar de nieuwe flat, of verhuizen we naar een andere plek." Aan het woord is Olav van Bronswijk. Hij groeide op in Hoogeveen, is weggegaan en ook weer teruggekomen. Nu woont hij op de 11e verdieping en straks in de nieuwe flat hoopt hij weer een huis op de 11e te krijgen.

"Toen ik hier kwam, vond ik het uitzicht geweldig. Het huis dat me werd aangeboden was heel netjes, dus ik koos voor De Arend. En nu kijk ik uit naar de verhuizing naar weer een mooie plek."

Samen besluiten

Olav zit in de groep die 'Toekomst Arend' heet. Deze groep bestaat uit een paar bewoners van de flat en mensen van Domesta. "Alles wat gaat over de nieuwbouw, wordt hierin besproken. We konden de bouwplannen inzien en we praten mee over hoe een aantal dingen zo slim mogelijk kan worden gedaan. We hebben het niet over bijvoorbeeld de kleur van de tegels in de badkamer. Maar wel over de indeling van de centrale hal, waar iedereen

binnenkomt. Samen kijken we hoe we het zo fijn mogelijk leefbaar kunnen hebben." En het blijft niet bij praten, de groep is ook op bezoek geweest op andere plekken in Nederland. Hier heeft iedereen voorbeelden kunnen bekijken van andere flatgebouwen en dat was leerzaam.

Met elkaar opruimen

Om zo fijn mogelijk te kunnen leven in de oude Arend en om mensen de kans te geven alvast op te ruimen, is er de Grote Opruimdag. Bij de koffietafel wordt hierover gepraat: "Soms zetten mensen iets op de galerij, of in de centrale hal. Dat is niet fijn, we willen graag met zijn allen dat het netjes blijft in onze flat. Daarom is het een mooie kans om nu spullen weg te gooien in de grote container." Niet iedereen heeft zelf spullen om op te ruimen, sommige mensen helpen hun burens.

"Mijn buurvrouw kan dat allemaal niet dragen, dus we helpen haar om alles naar beneden te krijgen. En de buurman helpen we ook, die kan het ook niet zelf",

vertelt iemand vrolijk, terwijl hij nog meer spullen in de container stopt. Een goede buur is veel waard.

3 volle containers

Dat het een succes is, is goed te zien. De eerste volle container is al voor 10 uur weggebracht, de 3e is al bijna vol rond 12 uur.

“We hebben het zweet wel los intussen!”

wordt er geroepen. Dit is voor de bewoners allemaal gratis, omdat we

ze graag een handje helpen bij de opruimklus.

En intussen? Intussen worden de huizen die leegkomen verhuurd via Ad Hoc Beheer. Deze organisatie helpt om leegstand van gebouwen te voorkomen, door mensen er voor een tijdje in te laten wonen. Zo blijft het gezellig in de oude flat, tot de nieuwe er staat.

APRIL 2024

Tussen alle mensen die zijn komen kijken, vallen er 2 hele blijde gezichten op: Carlo en Elise staan nog net niet te juichen. De zolder van het huis waarin ze binnenkort gaan wonen, is zojuist met een enorme kraan op de eerste 2 verdiepingen gezet. 8 huizen worden er gebouwd in Nieuwlande en vorige week maandag (8 april) was de feestelijke start van de bouw.

Bijzondere nieuwe huizen in Nieuwlande

Hun eerste huis

Ze zijn 23 jaar en dit wordt de eerste plek waar ze samen gaan wonen.

Carlo: “We hoorden vorige week dinsdag pas dat we 1 van de huizen die nu worden gebouwd, krijgen toegewezen. Dat voelt heel bijzonder. Als ras-Nieuwlander wil ik graag hier blijven wonen en dat kan nu.” “We gaan de laatste tijd zo vaak mogelijk even langs om te kijken hoe ver het is met de bouw. Dit is zo leuk om te zien. We zijn er ook blij mee dat er op deze manier wordt gebouwd: goed voor het milieu en dus ook voor onze toekomst”, meent Elise.

Huizen in delen uit de fabriek

Het is de eerste keer dat we op deze manier huizen bouwen. Dat gaat heel anders dan hoe het tot nu toe gebeurde. De onderdelen van deze huizen (de modules) zijn allemaal gemaakt in de fabriek van het bedrijf geWOONhout. Dit doen ze met LVL-hout (gelamineerd fineerhout). Alles wordt in Nederland gemaakt en ook de apparaten die in de huizen komen, worden er alvast ingezet. Elk blok of

deel van het huis, gaat op een grote vrachtauto. Dit scheelt zo veel kosten voor vervoer. Elk huis wordt daarna gebouwd van een paar van die kant-en-klare blokken. Dit maakt dat de huizen heel zuinig zijn gemaakt, met zo min mogelijk verspilling. En dat is duurzaam.

8 huizen

Binnenkort staan aan de Bernhardlaan dus 8 van deze nieuwe huizen. 4 daarvan zijn voor gezinnen. Ze hebben een begane grond, een eerste verdieping en een zolderverdieping. En 4 van de huizen zijn levensloopbestendig: alles op de begane grond, ook de slaapkamer en badkamer, zodat de bewoners er zo lang mogelijk kunnen blijven wonen.

Ook dat is duurzaam. Joris Ebbinge werkt bij Koopmans Bouwgroep, die de huizen neerzet. Hij vertelt:

“Ik ben er trots op dat we deze huizen bouwen. Hout wordt steeds belangrijker op de bouw, omdat hierbij veel minder CO₂ vrij komt. CO₂ is niet goed voor het milieu. Het is fijn om dat met Domesta te kunnen doen, want we werken goed samen.”

Nu gaat het snel

Onze directeur, Bert Moormann, is ook bij de feestelijke start van de

bouw. Hij bedankt de bewoners voor hun geduld. Een deel van de mensen die woonden in de huizen die hier eerder stonden, koos ervoor om te wachten op deze nieuwe huizen. Ze woonden best lang in tijdelijke wisselhuizen. Maar nu het zo ver is, gaat het ook heel snel. “Ook ik ben super trots dat we zulke huizen kunnen bouwen. Er zijn steeds minder bouwvakkers, dus is het goed dat er nieuwe manieren zijn om te kunnen bouwen”, zegt Bert.

Vanmorgen stond er nog niets

Intussen is Henk Jan Overmars druk in de weer om te zorgen dat alles goed gaat. Hij werkt bij WVG Ontwikkeling en doet bij deze bouw de directievoering. Dat betekent dat hij er bijvoorbeeld voor zorgt dat alle planningen goed gaan. Ook kijkt hij of de kwaliteit van de bouw hoog blijft. En hij is de tussenpersoon tussen Domesta en de mensen op de bouwplaats.

“Vanmorgen stond er nog niets, nu staan er 2 verdiepingen en na de feestelijke start een heel huis. Op de vrachtwagen staan de zolderverdiepingen van deze 2 huizen. 2 van de nieuwe bewoners haken zo meteen de lijnen van de hijskraan aan 1 van de verdiepingen, waarna het eerste huis al compleet is.”

Hup, de lucht in

Willem en Janny worden de burens van Carlo en Elise. Janny vindt het een indrukwekkend gezicht, hoe het eraan toe gaat. Berend staat ernaast en hij is blij:

“Ik kom straks in 1 van de nieuwe levensloopbestendige huizen en ik vind het ideaal!”

En daar gaan Willem en Berend: oranje hesje aan, helm op. Hup, omhoog langs de ladder. Het is nog een hele klus om de lijnen van de kraan aan de zolderverdieping vast te maken. Het lukt, en hup, daar gaat hij de lucht in. Het is een hele beleving om dit mee te maken, iedereen kijkt vol bewondering toe.

Veel belangstelling

Intussen zorgen de dames van het MFC voor heerlijke hapjes en drankjes. Ook dat is prima voor elkaar. Henk Zuidema is de voorzitter van Plaatselijk Belang (PB): “Ik sta hier met veel plezier naar te kijken”, zegt hij: “We hebben er hard aan gewerkt met z’n allen om deze huizen hier te krijgen. Toen bekend werd dat ze gebouwd zouden worden, werden Domesta en PB overspoeld met aanmeldingen. We zijn een plattelandsdorp en ze passen hier mooi.” Hij kijkt met een schuin oog naar de overkant. Wat hem betreft wordt daar ook gebouwd.

“Er is ook vraag naar rijtjeshuizen, voor jonge mensen die willen starten en daarna doorstromen.” De eerste zolder staat op het huis en de tweede wordt omhoog gehesen. Een prachtig gezicht en een echte aanwinst voor het dorp en de mensen.

Scan de QR-code en bekijk het filmpje over de bouw van deze bijzondere huizen.

Een leuk weetje

LVL-hout is echt hout, maar ze gebruiken de hele boom in plaats van stukken van de boom. Er worden dunne plakken van de boom geschaafd, die samen tot de balken en het andere houtwerk voor de huizen worden gemaakt. Hierdoor is er weinig afval en dat maakt dat er zuinig gewerkt wordt.

APRIL 2024

Na een middag werken
zijn de parkeerplaatsen en
perken weer schoon.

Schoonmaakactie in Coevorden

Tussen de Krimweg en het water lijkt het rustig in de Coevorder woonwijk. Hoewel, als je op deze donderdagmiddag naar het einde van de Beukenlaan loopt, merk je dat er toch van alles gebeurt. De parkeerplaatsen worden schoongemaakt, het onkruid wordt uit de perken gehaald en er wordt aangebeld bij de bewoners: “Komen jullie helpen? Vele handen maken licht werk.”

Grote schoonmaak

Het is grote schoonmaak in de buurt op 11 april. Met een flyer in elke brievenbus zijn de bewoners van de huizen opgeroepen om samen te werken aan het mooier maken van de tuinen en de huizen. Want niet alle tuinen zijn goed bijgehouden en er zijn vieze kozijnen en trappenhuizen. Sommige parkeerplaatsen kun je bijna niet meer zien, omdat er zo veel onkruid overheen is gegroeid. Om dit aan te pakken, vroegen we aan de gemeente Coevorden en Maatschappelijk Welzijn Coevorden (MWC) of we samen aan het werk zouden kunnen. Met zoveel mogelijk bewoners natuurlijk. Want dat is niet alleen gezelliger en makkelijker, iedereen kan het werk daarna ook beter bijhouden.

Schone parkeerplaatsen en perken

Bart Langeberg van de gemeente is blij met de actie: “Vaak kunnen we niet goed bij de parkeerplaatsen met de onkruidbrander of veegwagen, meestal staat het hier vol met auto's. Missen we het schoonmaken van de parkeerplaatsen een paar keer, dan groeit het snel dicht. Daarom hebben we de bedrijven GrootGroener en Donker Groen gevraagd om vandaag het onkruid van de straten en uit de perken op te ruimen.”

Hier samen aan werken vindt hij belangrijk. Hij hoopt dat de mensen daardoor begrijpen dat het niet alleen fijner wordt in de wijk, maar dat ze zo ook meer contact krijgen met elkaar.

Langs de deuren

Terwijl de groenwerkers druk zijn met schoffels, vegers en schrobbers, lopen Erik, Gea en Helma langs de deuren. Erik ten Caat en Gea Hoogeveen zijn onze Domesta-collega's. Helma Bosgraaf is opbouwwerker bij MWC. Helaas zijn er geen bewoners afgekomen op de oproep om samen de tuintjes, kozijnen en trappenhuizen schoon te maken. Helma: "In deze buurt wonen mensen van tussen de 30 en 80+. Het is maar de vraag wie er kan helpen. Sommige mensen zullen ook naar hun werk zijn." Een bewoonster zet net de container aan de weg. Op de vraag of ze meehelpt, antwoordt ze dat dat niet kan, omdat ze haar zoontje uit school moet halen. Jammer vindt ze het wel, een andere keer komt ze helpen.

Wij-gevoel

Erik is blij met de samenwerking met de gemeente, MWC en de groenbedrijven: "De wil is er echt om alles netjes te maken. Ik vind het wel jammer om te merken dat er onder de bewoners niet echt het wij-gevoel is. Niet iedereen vindt het belangrijk hoe de tuin of het huis er aan de buitenkant uit ziet. En sommige mensen kunnen het ook echt niet zelf onderhouden. Eerder keken mensen dan wat meer naar elkaar om dan nu. Maar we gaan graag in gesprek voor een oplossing." En weg is hij, want om de hoek moet het gras nodig gemaaid.

Goed om contact te hebben

Daar komt Gea aan, terug van het aanbellen bij de deuren: "Ik vind het fijn dat ik mensen even heb gesproken. Het is goed om te horen hoe het met ze gaat. Of ze nog vragen hebben, of dat er misschien iets aan de hand is." Een paar bewoners hebben gezegd dat ze later nog wel even komen. En ja hoor, er komt nog iemand die helpt met snoeien.

Fijner wonen waar het netjes is

Aan het einde van de middag zijn de parkeerplaatsen en de perken schoon en opgeruimd. Dat ziet er lekker fris uit. Natuurlijk kunnen mensen zelf nog aan het werk met hun huizen en tuintjes. Want daar wordt binnenkort wel naar gekeken. Blijven dingen slordig, dan spreken we mensen er op aan en moeten ze alsnog poetsen, wieden en maaien. Dat staat tenslotte in het huurcontract. En zeg nou zelf, het is toch fijner om ergens te wonen waar het netjes is?

APRIL 2024

Toch de jas en laarzen aan, want het gaat zo regenen. Het maakt de kinderen van Basisschool De Weidebloem niets uit. Ze gaan aan het werk in hun moestuin. Keurige boomschorspaadjes liggen tussen de zwarte plantbedden. Kijk, de aardbeiplantjes krijgen al bloemen! Ons TuinTopperseizoen begint dit jaar met een bijzondere tuin.

Jonge TuinToppers in Hoogeveen

Mooi om alles te zien groeien

“Vorig jaar was het hier nog een wildernis aan de Dunanthof”, zegt onze wijkbeheerder Wietse. Hij sprak met de school en die zocht een vrijwilliger om er met de kinderen een moestuin van te maken. “Vorig jaar leek het of we onkruid bleven wieden”, vertellen de kinderen: “Gelukkig hebben we ook geoogst. Van de pompoenen maakten we lekkere pompoensoep.” Elke maandagmiddag komen 8 kinderen van De Weidebloem naar hun moestuin. Allemaal zorgen ze voor een stukje. Maar ze helpen elkaar ook, want de tuin is van en voor iedereen. Ze vertellen graag wat er zo leuk is aan hun moestuin. “Het is lekker om buiten te zijn”, zegt de een. De ander vindt het mooi om te zien hoe alles groeit. “En het is leuk om alles wat klaar is te plukken en het dan op te eten!”

Weten waar je eten vandaan komt

De tuinhandschoenen gaan aan en het werk begint. Onder de aardbeiplantjes komt stro. Dat leren ze van moeder Monique.

Elke maandag gaat ze met de kinderen de tuin in en leert hen de kunst van het moestuinieren.

“Thuis hebben we ook een moestuintje en ik werk in een tuincentrum. Ik doe dit graag met ze. Het is prachtig om ze te laten ontdekken hoe alles groeit.”

Directeur juf Sonja is trots op de kinderen: “Het is waardevol om te leren waar je eten vandaan komt.” Vandaag gaat er eetbaar bloemenzaad de grond in, naast het veldje met aardappels. Onkruid verdwijnt en er worden kruidenplantjes gepoot. De een graaft het gat, de ander haalt het plantje voorzichtig uit de pot. Wat een geweldige samenwerking. Deze kanjers zijn echte TuinToppers!

In Coevorden bouwen we nieuwe flexhuizen aan de Obbo Bumahof.

Nieuwe straatnaam vernoemd naar vader

We bouwen nieuwe huizen in Coevorden. Ze komen op de hoek van de Drostestraat en de Burgemeester Feithsingel. Nu is het nog een groot grasveld. In december hoopt wethouder Steven Stegen de sleutel te geven aan de eerste bewoner van de flexhuizen die daar dan staan. Flexhuizen? Lees vooral verder.

Van grasveld naar nieuwe straat

Wat bijzonder is aan de nieuwe plek, is dat daar vroeger de ULO-school stond. Er is dus nog helemaal geen straat. Die wordt daar gelegd zodat de 30 te bouwen huizen straks een adres hebben. Er moest dus een nieuwe straatnaam worden bedacht. De bekendmaking van het nieuwe straatnaambord was dus best een beetje spannend. De nieuwe straat heet Obbo Bumanhof. Kom je uit Coevorden of omgeving en ging je in Coevorden naar school, dan heb je grote kans dat je weet wie dat is.

Bijzondere man

Onderwijzer Obbo Buma werd namelijk op zijn 30e directeur van de ULO die toen stond op de plek waar de huizen komen. Hij was in de jaren

'50 begonnen met het volgen van cursussen en haalde alle diploma's die nodig waren om directeur te worden. Volgens zoon Hepke kende iedereen in de wijde omgeving zijn vader: "Hij heeft kinderen alles meegegeven om zou goed mogelijk vooruit te komen in hun leven. Meisjes leerden toen eigenlijk niet door, ze werkten in de huishouding. Boerenkinderen gingen van school om thuis te werken. Vader inspireerde ze om toch verder te leren. Hij deed alles voor de ontwikkeling van zoveel mogelijk kinderen. Hij gaf ze daarvoor alle kennis en ervaring mee." Obbo Buma zorgde voor meer nieuwe dingen. Door hem werd de grote kantine gebouwd. Kinderen van buitenaf konden daardoor tussen de middag op school eten. Het maakte hem tot een bijzondere man.

Belangrijk voor veel kinderen

“Het heeft ons nooit in de weg gezeten, hoor. We zaten zelf op een andere school”, vertellen 3 van de 5 kinderen van Obbo Buma. Jettie, Hepke en Pieter onthullen vandaag het straatnaambord. Wieke en Boy kunnen er niet bij zijn. “We hebben wel eens gezegd, dat we wilden dat we zijn leerlingen waren. Want we zagen hem minder vaak dan anderen hun vader zagen. In de winter ging hij al om 4 uur in de nacht naar school om de verwarmingen aan te zetten. Dat moest nog met de hand en hij wilde graag dat iedereen het warm had. Ook in het weekend werkte hij veel. We gingen wel altijd lang op vakantie, dat was echt familietijd.”

Pas nadat hij was overleden, leerden zijn kinderen hoe belangrijk hij voor veel mensen is geweest. Bijna alle leerlingen kwamen op de begrafenis, of lieten iets van zich horen. Dat maakte veel indruk.

De onthulling

En dan is het zover in de raadszaal van de gemeente Coevorden. Nadat iedereen de film heeft gezien waarin Aniek Huisman van de gemeente vertelt over de nieuwe huizen, staan Jettie, Hepke en Pieter klaar met het bord in de hand. Samen trekken ze het papier eraf en daar staat het: ‘Obbo Bumahof’. Het is een ontroerend moment. Binnenkort staat het bord op zijn plek aan de nieuwste straat van Coevorden.

Goede huizen die een tijdje blijven

De huizen worden flexhuizen, die snel kunnen worden gebouwd en toch echt goed zijn. Ze kunnen tot 15 jaar blijven staan. Ook kunnen ze weer worden afgebroken en op een andere plek worden gezet. “De woningnood is hoog”, vertellen onze Bert Moormann en wethouder Stegen: “We zien nu mensen die geen huis meer kunnen kopen en daarom moeten huren. De gemeente en Domesta hebben razendsnel samengewerkt en daardoor kunnen we nu bouwen.”

Wijkconsulente Ineke Lopez en wijkbeheerder Rik Nieuwenhuis zijn ook blij met de huizen: “Ze zijn er voor verschillende mensen. Er kunnen starters in, mensen die voor nood een tijdelijke woning zoeken, noem maar op. Het is een goede kans voor de Coevorders op een betaalbare huurwoning.”

Jongeren en jongeren-
werkers krijgen eigen bus.

Jongerenwerk op wielen

Het was een grote wens van Patrick, Leone, Iwan en Lisa: een bus waarin jongeren elkaar en de jongerenwerkers kunnen ontmoeten. Hoe chill is het dan om zo'n bus te krijgen. Dat gebeurde op maandag 22 april bij de playground in de wijk Poppehare in Coevorden.

Een bus cadeau

Jongerenwerkers Patrick en Leone kwamen in september 2023 met het idee voor een Jongerenwerkbuss. Het Jongerenwerk hoort bij Maatschappelijk Welzijn Coevorden en dus gingen ze met hun vraag naar de MWC-directie. Die vond het een goed plan, waarop we bij Domesta hebben gezegd: "Wij gaan elektrisch rijden, dus we hebben wel een bus over voor dit mooie idee."

De bus komt overal

Lisa is superblij met de bus. Sinds vorig jaar oktober werkt ze in het Jongerenwerk-team: "Het is weer steeds langer licht en dat merken we. Er zijn meer jongeren op straat en we doen nu ook vaak 's avonds straatwerk. De bus komt goed van pas." Patrick vertelt hoe ze het voor zich zien: "Overdag rijden we met de bus naar de scholen en zijn we op de routes waarlangs veel jongeren

komen. Ze zijn dan welkom en we vertellen ook meteen waar we die avond zijn. Want met de bus blijven we niet alleen in Coevorden zelf. We zijn er voor alle jongeren in de hele gemeente en komen in alle dorpen. Ieder van ons viert heeft een eigen gebied. Zo weten de jongeren goed bij wie ze terecht kunnen en wij kunnen een band met ze opbouwen." Gebiedsgericht werken heet dat.

De jongeren besluiten mee

Intussen verzamelen de jongeren zich bij de bus. Patrick vertelt hoe blij iedereen is met de bus en dan zijn er bloemen en taart als bedankje. Er gaan meteen jongeren de bus in, om te kijken hoe die er van binnen uitziet. Dat is slim, want ze hebben allemaal een papier en pen gekregen. Hun tips gaan in de ideeëndoos. "Want wij besluiten niet alleen wat er in de bus mag komen, dat doen we samen met de jongeren", vertelt

Patrick. De binnenkant van de bus wordt helemaal ingericht naar de wens van zoveel mogelijk jongeren. “De buitenkant pimpen we ook. Hoe dat precies wordt, blijft nog even een verrassing. In elk geval gaan de Domesta-stickers eraf en komt het logo van Jongerenwerk Coevorden erop.”

Hartstikke nuttig dus

De 4 dames Jongerenwerk-stagiaires hebben er kijk op: “Er kan wel een bankje in. Een playstation zou leuk zijn, zodat je even kunt gamen. En een klein koelkastje met wat eten en drinken erin.” Ze vinden de bus een goed idee voor alle jongeren die het nodig hebben. Want stel je hebt ruzie thuis en wilt er even uit. Of je hebt zin in een praatje met een van de jongerenwerkers. Misschien wil je

wel gewoon je hoofd leegmaken door in de bus te zijn. Redenen genoeg dus om de Jongerenwerkbuss op te zoeken.

Fijn om samen te werken

En dan is het feestelijke moment alweer voorbij. De jongeren zijn nog even op de playground met Dominguez. Hij is er als een van de Buurtsportcoaches Gezond Coevorden elke maandagmiddag. Dan gaat hij lekker met ze sporten. Intussen zijn we bij Domesta ook blij. “We zijn er tenslotte om elkaar te helpen en dat lukt als je goed met elkaar samenwerkt”, meent Erik.

Mensen van MWC, Domesta, twee van de jongerenwerkers, buurtsportcoach, stagiaires en jongeren.

MEI 2024

Harmke en Piet leerden elkaar kennen in de lift en gaan nu samenwonen.

Liefdesgeluk in de Evert ten Napelstraat

Samenwonen

Met een grote glimlach doet Piet voor de allerlaatste keer de deur dicht van zijn huis op nummer 54. Harmke staat op de galerij en samen lopen ze naar de lift. 2 verdiepingen lager wacht hun nieuwe toekomst, op nummer 25. Daar woont Harmke al en hoera: ze gaan samenwonen!

Feestelijke dag

De koffie is gezet en het gebak staat klaar aan de Evert ten Napelstraat 25 in Klazienaveen. Het is een feestelijke

dag. Na hun verkering van ruim 1,5 jaar trekt Piet Lasker in bij Harmke Koops-de Vries. “We kenden elkaar al van vroeger”, zegt Harmke. De eerste vrouw van Piet had namelijk als meisje dansles bij haar ouders. “En we zaten ook op dezelfde school.” Allebei woonden ze op het Boom’m veen. In die tijd gingen ze ieder een andere weg en trouwden ze met hun echtgenoten. Zo hadden ze ieder hun eigen leven, deze harde werkers met hun gezinnen en elk een eigen toekomst.

Samen in de lift

Alle 2 verloren ze hun levenspartner door ziekte, wat niet gemakkelijk was. Bijna 2 jaar geleden vond Piet het welletjes om alleen te zijn. Hij had een oogje op Harmke en raapte al zijn moed bij elkaar: “Ik begon een gesprek met haar in de lift van onze flat. Ik stelde voor om elkaar beter te leren kennen.” Daar zou Harmke over nadenken. Want zij begreep ook wel dat Piet dat niet zomaar vroeg. “De volgende keer dat we weer samen in de lift stonden, had ze erover nagedacht. Ik mocht de volgende zondagavond wel op de koffie komen”, vertelt Piet.

Verkering

Hij was best zenuwachtig toen het zo ver was. “De kinderen belden op of ik al naar Harmke toe was. En ze zeiden ook dat ze me zouden brengen, als ik niet zelf zou gaan.” Dat was het laatste zetje dat hij nodig had. Het klikte prima. Toen had Harmke eerst nog wat te doen: “Ik wilde geen nieuwe relatie beginnen zonder het te overleggen met mijn kinderen. Want die zijn het allerbelangrijkst. Dus ik heb ze allemaal gevraagd wat ze ervan vonden. Iedereen was blij en toen heb ik ‘ja’ gezegd tegen Piet.” Zo begon hun relatie.

Volgende stap

Ze leerden elkaar goed kennen en het werd tijd voor een volgende stap. Ze besloten dat Piet zijn huur zou opzeggen om bij Harmke te gaan

wonen. Van de meubels en andere spullen hebben ze gekozen wat ze wilden houden en wat weg kon. Nu hebben ze het in huis zoals ze het voortaan samen willen hebben. En de taken zijn goed verdeeld: “Koken kan hij niet zo goed, dat doe ik graag. Hij wast altijd af en hij stofzuigt ook het hele huis.” Uit alles blijkt hoe trots ze op elkaar zijn en hoe gezellig ze het samen hebben.

Een gezellige boel

Met z’n beiden hebben ze 4 kinderen met hun aanhang, kleinkinderen en ook al 4 achterkleinkinderen. “De eerste keer dat Piet langskwam en mijn gezin er was, wist hij niet wat hem overkwam. Want elke zondag komt de hele familie op bezoek. Altijd een gezellige boel, zo’n huis vol.” Piet en zijn familie hoorden al snel bij Harmke en haar gezin.

Veel liefde en geluk

Ze hebben ieder al een bewogen deel van hun leven geleefd. Wie had kunnen bedenken dat de ontmoetingen in de lift zoveel moois zouden brengen? En dan volgt er nog meer goed nieuws: op maandag 6 mei tekenen ze in het gemeentehuis voor hun geregistreerd partnerschap. “Vanaf dan ben ik mevrouw Lasker”, zegt Harmke vrolijk. Meneer en mevrouw Lasker, we wensen jullie een heel fijn leven samen, vol liefde en geluk.

MEI 2024

Elke dag geniet hij van zijn tuin. Weer of geen weer, dat maakt niet uit. Onder zijn zelf geplaatste afdak zit hij graag. Lekker warm bij het gezellige houtkacheltje. Op de prachtige dag waarop we hem bezoeken, biedt dezelfde plek koele schaduw. In de 2 jaar tijd dat hij hier woont, veranderde Gerrit Veldhuis de wildernis die het was in zijn groene paradijs.

Een groen paradijs

Aandacht voor de details

Het is rustig in de Boomvalk in Emmen. Daardoor hoor je nog beter de vele vogels die ook graag in Gerrits tuin zijn. “Ik houd van een nette en strakke tuin”, vertelt hij. Dat zie je wel aan de manier waarop alles is afgewerkt. Aan elk klein ding is gedacht.

“Het beukenhaagje is in de plaats gekomen van een blok coniferen dat er stond. Het leek wel een grote, vierkante tegel, die wilde ik eruit. De platanen heb ik een jaar geleden geplant.”

Die komen al goed in het blad. De grasmat lijkt wel een tapijt. Zelf noemt hij het ‘een tuintje’. Maar door de manier waarop hij het met aandacht heeft ingericht, is het echt wel een ‘tuin’.

Een echte mei-tuin

Wat is dat blauwe bloemetje? Is dat lobelia? “Dat is steenzaad”, vertelt Gerrit: “Ik heb alleen vaste planten. Behalve de geraniums dan. Op wilde kruiden en bollen heb ik het niet echt.” De varens doen het geweldig op hun plek in de schaduw. “Ik was

even bang dat ze te veel zon zouden krijgen, nadat ik de coniferen had weggehaald. Maar het gaat prima.” En wat ligt daar achter de kleine Japanse esdoorn? Een vijvertje! Zo mooi dat er ook een waterpartij past in Gerrits groen. Ook de wanden stralen rust uit: rietmatten in plaats van saaie schuttingen. De druif en clematis doen hun best om er tegenaan te klimmen. Wat een geweldig moment voor ons om in zijn tuin te mogen zijn. Het voorjaar straalt er hier vanaf. Deze TuinTopper heeft er een geweldige plek van gemaakt.

Het Bastion in Coevorden krijgt mooie muren.

Schilderkunst op muren van het Bastion

In het gebouw Bastion in Coevorden gebeurt iets bijzonders. In de gangen zijn alle schilderijen en foto's van de muur gehaald. Want al die kunst aan de wanden, dat was niet meer veilig volgens de regels van de brandveiligheid. Het werd er daardoor niet gezelliger op. Dus was het tijd voor een mooie oplossing: geen schilderijen AAN de muur? Dan schilderen we ze er OP.

Weer gezellige gangen

Het is vanmiddag een komen en gaan van bewoners in Het Trefpunt, de ontmoetingsplek in het Bastion. Overall liggen foto's. Het zijn plaatjes van schilderijen die 10 kunstenaars hebben gemaakt. Waarom ze daar liggen? 1 van de bewoners weet het goed te vertellen: "De schilderijen moesten van de muren. Want het was niet meer veilig dat ze daar hingen. En de muren moesten toch ook geschilderd worden. Dus toen leek het wel of we ziekenhuisgangen hadden. Dat was niet leuk. En nu mogen we kiezen welke muurschildering op elke verdieping komt. Daar wordt het weer gezellig van."

Veel om te kiezen

Zoveel mensen, zoveel wensen, dat

zie je deze middag wel. Iemand vindt het schilderij mooi dat gaat over de geschiedenis van Coevorden. Hij legt ook graag uit waarom en hoopt dat alle mensen op zijn verdieping er ook voor kiezen: "Want we wonen wel in Coevorden, hè. En het is ook niet zo druk geschilderd." Ook het uitzicht over strand en zee wordt veel gekozen: "Het doet me denken aan Texel. Daar heb ik goede herinneringen aan en het doet me denken aan mijn moeder en oma." Voor alle smaken is er wel een schilderij.

Bewonerscommissie

In het Bastion wonen allemaal leuke mensen. De een redt zich helemaal zelf, de ander heeft af en toe een beetje hulp nodig en weer een ander krijgt 24-uurs begeleiding. Ernaast

is De Inloop van Cosis, waar je een hapje kunt eten of een kopje koffie kunt drinken. Via Cosis wonen er ook mensen in het Bastion. Daarom zit Cosis ook in de bewonerscommissie, samen met onze Gea en Erik. En met bewoners van het Bastion.

Duidelijke flyer

1 van hen is Mia: “Ik woon hier prima. Mijn huis is aan de spookant, in de middag heb ik de zon er lekker op.” Haar foto's hingen op de muren van de 2e verdieping: “Ik fotografeer graag en maakte afdrukken die in lijsten kwamen. Die kon ik dan omwisselen voor andere foto's.” De foto's zitten nu in een map, ze weet nog niet wat ze ermee gaat doen. Mia vertelt dat er 7 verdiepingen zijn, er wonen 35 mensen in het Bastion. “Iedereen kreeg een flyer over de schilderijen. Daarin werd goed uitgelegd dat iedereen mag meedenken over welke schilderijen waar komen.” En daarom is Het Trefpunt even een soort van stembureau. De mensen die werken en eerst nog moeten eten, kunnen 's avonds nog komen kiezen.

Niet aan de muur, maar erop

Ook Arend zit in de bewonerscommissie. En niet alleen daarin, hij doet nog veel meer. Zo is hij voorzitter van de cliëntenraad en zit hij in de leiding van de bewonersvergadering. Gea vertelt dat het fijn is dat hij zoveel doet, want daardoor weet hij overal veel van af. Hij heeft veel workshops gevolgd over besturen en

besluiten. Volgens Arend is het plan van te voren goed besproken: “In de bewonerscommissie hebben we het elke maand over een belangrijk onderwerp. Bijvoorbeeld over de veiligheid, de verlichting en nog veel meer dingen. Toen we het hadden over de kale muren op de verdiepingen, had Domesta daar wel een idee over. We wisten dat de schilderijen niet meer aan de muren mochten hangen. Dus werd het plan om ze op de muren te schilderen.” Aan 10 kunstenaars is gevraagd of ze willen meedoen. Ze komen dus allemaal uit de omgeving, hoe leuk is dat.

Wordt vervolgd

Halverwege de avond wordt het langzaam rustiger. Bijna alle bewoners hebben gekozen. Nu komt de volgende ronde: de stemmen worden geteld en in de volgende bewonersvergadering worden de winnende kunstenaars bekend gemaakt. Met hen wordt afgesproken hoe het nu verder gaat om hun kunst op de muren te krijgen. Als ze aan het werk zijn, gaan we weer een keertje naar het Bastion om te kijken hoe het gaat. En daarna nog een keertje als alles af is. Dus houd de website in de gaten, als je wilt weten hoe mooi het gaat worden in de gangen van het Bastion!

Op de foto: Arend, Mia (bewoners), Erik, Gea (Domesta), Bertjan, Aafke en Martin (bewoners).

In 3 jaar tijd toverden ze een wildernis om in een fijne tuin. Nu hebben ze de blikvanger van de buurt. Zelf zijn Yvonne van Dijk en Roelof Swijghuizen bescheiden over het groen om hen heen. Achter het huis hebben ze ook een heerlijke plek gemaakt met mooie planten, allerhande beeldjes en vogels die van het voer komen snoepen. De dikke bamboestammen als afscheiding zijn ook echte blikvangers.

TuinTopper in Coevorden

Genieten

Van hun koopwoning even verderop in Coevorden, verhuisden ze 3 jaar geleden naar de Secretaris Bruintjesstraat 45. Ze hebben het prima naar de zin in hun hoekhuis. “We hebben wel wat hulp gehad van een tuinman, hoor”, zegt Roelof bescheiden, “want het hele zware werk, dat kunnen we zelf niet meer.” Van de puinhoop die het was toen ze hier kwamen wonen, is niets meer te zien. De tuinman zorgde voor een nieuw grasveld met een verticuteermachine en graszaad. Soms vragen mensen waarom ze zoveel moeite en geld steken in de tuin, omdat het huis niet van hen is. Maar dat zien ze anders. Ze genieten juist enorm van alles wat groeit en bloeit.

Goed onderhouden

Yvonne vertelt dat ze zelf veel in de tuin doet. Ze houdt ervan om bezig te zijn met de plantjes. Naast verschillende mooie boompjes en struiken, zijn er ook vrolijke bloeiers te vinden. Tussen de planten liggen paden van boomschors, wat een mooi, rustig effect geeft. “De tuinman gaat echt door de knieën om daar het onkruid te wieden”, vertelt Yvonne.

De tuin ligt er dan ook prachtig onderhouden bij. Ze weten zelf goed wat ze graag in hun tuin willen. Ook krijgen ze leuke ideeën van tuinprogramma's op tv.

Roelof en Yvonne worden blij van zo'n bericht.

“We hebben altijd mooie tuinen gehad. Laatst kregen we een foto van de bewoners van ons vorige huis: de vuurboom stond er prachtig bij.”

Bewoners van de
Bosvlinder samen aan
het werk op Klusjesdag.

“Samen is het zo gebeurd”

Het zonnetje schijnt vrolijk. De een maait het gras, de ander poetst de paaltjes. Op het dak van de uitbouw wordt het onkruid tussen de sedumplanten weggehaald. Intussen is het een af en aan lopen vanuit de kelder naar de grote container met van alles en nog wat. Het is Klusjesdag bij De Bosvlinder in Emmen.

Van binnen en buiten weer fris

Afgelopen zaterdag was er actie aan de Boslaan in Emmen. Bewoners van De Bosvlinder werkten samen in en rond hun flat. In de tuin werd gemaaid, gesnoeid en onkruid gewied. Intussen gingen de emmers met sop er doorheen om alles weer op te frissen, van afvalcontainers tot bordjes. Uit de kelderruimtes kwam van alles dat niet meer nodig was. Hup, de container in, want opgeruimd staat netjes. Hoe later op de morgen, hoe schoner alles werd. Tussendoor was het tijd voor een kopje koffie of thee met koek, verzorgd door vrijwilligersorganisatie Sedna.

Van bevelvoerder naar sociaal werk

Ook Christiaan Bouwknecht steekt de handen uit de mouwen. Deze brandweerman loopt al stage bij ons vanaf januari. “Inmiddels

werk ik 17 jaar bij de brandweer als bevelvoerder. Ik zorg voor 16 brandweermensen. Begeleid ze in hun werk, coach ze waar nodig. En voordat ze overstappen naar ander werk, maak ik samen met hen een plan voor de toekomst.” Hij loopt stage bij Domesta omdat hij een opleiding Sociaal Werk volgt. Na 20 jaar gaan brandweermensen namelijk weg bij de brandweer. Dan is het tijd voor een andere baan. “Wat ik leer in mijn opleiding, kan ik nu al gebruiken voor mijn werk als bevelvoerder en in het werk voor Domesta. Een dag als vandaag is hartstikke mooi, goed voor de saamhorigheid en het wordt lekker schoon”, aldus Christiaan.

Goed voor het samen-gevoel

Roelie stopt even met onkruid wieden en Anne laat de heggenschaar los. Ze vertellen over hun tijd in De Bosvlinder: “We zijn er beide vanaf

het begin bij. Toen deden we veel samen in het gebouw, 's avonds dronken we regelmatig samen nog iets in de huiskamer. Er was veel contact met elkaar. Nu het grootste deel van de eerste bewoners is verhuisd, is dat wel wat veranderd", vertellen ze. Roelie zit al die tijd in de bewonerscommissie. Anne is daar inmiddels uit. "Er zijn intussen best mooie dingen gebeurd. Zo hebben we zelf een plan gemaakt voor het stukje tuin voor de deur, met de picknickbank erin. Samen met Domesta konden we dit waar maken." Het ligt er prachtig bij. Dat niet alle bewoners erbij zijn, vinden ze jammer: "Het is goed voor het samen-gevoel en geeft ook voldoening om iets te doen voor onze woonplek." Dat vindt iedereen die vandaag meehelpt. "Samen is het zo gebeurd", vinden de bewoners.

Gemengd gezelschap

"De Bosvlinder was eerst van de gemeente Emmen. We kochten de flat in 2018. De bedoeling was dat een deel van de huizen voor vaste bewoners zou zijn, een deel voor statushouders en een deel voor mensen die door nood snel een woonplek nodig hadden." Wijkbeheerder Henri kent de bewoners goed. Tussen het klussen door luistert hij naar hun verhalen. En dan is het tijd voor het verhaal van Veen & Veste over bewindvoering en mentorschap. Ook Stichting Knip komt even langs voor een praatje. En als klapper van de dag houdt Christiaan een indrukwekkende demonstratie. Wat moet je doen als je vlam in de pan hebt? Dat weet iedereen nadat hij de brand heeft geblust. Iedereen is daarna wel toe aan de lekkere broodjes van Sedna.

De bonte bloemenwereld van Corry in Hogeveen is een echte TuinTopper.

Kleur en fleur

De prachtige zee van bloemen zie je al van verre. Vaste planten en eenjarige bloeiers staan er zo mooi bij dat je even stopt om alles goed te zien. De vrolijkste tuin die je kunt bedenken, is aan de Pottingastraat in Hogeveen. Daar is de bloemenwereld van Corry, die vrolijk tussen al dat moois staat.

Met hart en ziel

“Dit is echt mijn hobby”, vertelt Corry Sahusilawane. “Dat was al zo toen ik nog op Ambon in Indonesië woonde. Daar zorgde ik ook altijd goed voor de planten om me heen. Het weer is er wel heel anders en daardoor had ik toen veel meer bladplanten.” De verschillende vaste planten zijn de basis van de tuin en ongeveer in april gaat ze op zoek naar de eenjarige planten. Die staan overal in potten. Er is bijna geen stukje grond onbedekt. Dit jaar probeert ze iets nieuws: “Mijn geraniums zet ik altijd in potten. Maar toen zag ik bij iemand anders dat die ze in de volle grond had geplant. Dus in een deel van de tuin heb ik nu de geraniums ook in de aarde staan.” Ze vindt het leuk om te kijken hoe dat gaat.

Corry doet het tuinwerk allemaal naast haar drukke baan als predikant in 3 Molukse Protestantse kerken (NGPMB). “Ik ben dan ook heel blij met mijn man. Hij helpt me met water geven, want als het niet regent is dat veel werk. Ook haalt hij het onkruid weg tussen de tegels. Zo blijft het straatje netjes.” En als er gesnoeid moet worden, vertelt ze hem precies wat er wel en niet van de planten af mag. Haar man helpt haar graag en zo blijft de tuin een plaatje. Deze TuinTopper is trots op haar tuin. Blij vertelt ze dat veel mensen blijven staan om foto's te maken.

“En dan maken ze vaak even een praatje. Heel gezellig is dat.”

Fijne hulp

Je kunt het bijna niet geloven, maar

Van haar tuin mag iedereen genieten.

Samen wonen, is samen
zorgen voor je plek, weten
ze in De Loo in Coevorden.

Een opgeruimd achterpad

Wat doe je als het achterpad in je buurt niet echt netjes meer is? Dan kun je dit zo laten en het onkruid laten groeien of niet meer vegen. Maar je kunt ook met je burens aan de slag gaan. Opruimen en schoonmaken, zodat het voor iedereen weer netjes is. Dat deden ze aan het achterpad in De Loo in Coevorden.

Onkruid en rommel

Soms is het niet helemaal duidelijk wie wat schoonmaakt in de wijk. Wat hoort de gemeente te doen? En wat is onderhoud voor de bewoners? In de wijk De Loo in Coevorden werd het langzaam een rommeltje op het achterpad tussen de Papaverstraat, Irisstraat, Clematisstraat en Hyacinthstraat. Het onkruid groeide flink door. Daarom gingen we op 9 juli een avondje langs. “We gingen op het achterpad staan en stelden vragen aan iedereen die langs kwam. We luisterden naar wat ze zelf vonden van de situatie op het pad. En wat hun ideeën waren om daar iets aan te doen”, vertelt wijkconsulente Saphira: “Het werd al snel duidelijk. De mensen wilden een opruimactie.”

Achterpad-opruimactie

Zo werd de achterpad-opruimactie bedacht. Begin augustus kwamen

huurders, gemeentewerkers, mensen van Grootgroener, Stefan van MWC (Maatschappelijk Welzijn Coevorden) en Saphira bij elkaar op het achterpad. Met tuingereedschap, bosmaaiers en onkruidvegers ging iedereen vol goede moed aan het werk. “Het weer zit mee”, zegt 1 van hen: “Het is nog niet te warm en de zon blijft nog even weg.” Zo kan er lekker worden doorgewerkt. De 1 zit op een krukje en schraapt het onkruid tussen de tegels weg. De ander snoeit flink met de heggenschaar. En mevrouw Hilbrink zorgt voor de koffie. Want als je samen de schouders eronder zet, is het ook fijn om samen een bakkie te drinken.

Gezellig

Gertjan van Grootgroener legt uit dat je met een onkruidbrander niet over de paden tussen de huizen door kunt. Dus komen de bosmaaiers en

onkruidschrobbers goed van pas. Intussen vertelt buurvrouw Evelien dat ze eigenlijk nooit achter het huis komt. Maar dat het netjes is, vindt ze wel belangrijk. Dus daarom helpt ze mee. Het is mooi om te zien hoe gemeedelijk het eraan toegaat op het achterpad. De 1 helpt de ander, mensen maken een praatje en er wordt gelachen. Dat niet iedereen er is, tja, dat is nu eenmaal zo. De burens werken er niet minder hard om. En na een rondje langs de voordeuren zijn er steeds meer mensen bezig.

Wensen

In de pauze maken Stefan en Saphira hier en daar een praatje. Daar komen goede tips uit. Zo is iedereen blij met de automatische lampen die langs het pad zijn gehangen. Toch is het op 2 plekken nog wat donker.

Er kunnen nog wel wat lampen bij. Dat geeft een fijner gevoel als je er 's avonds langs moet. Ook wordt duidelijk welk onderhoud bij wie hoort: het middenstuk maakt de gemeente schoon, langs de tuinen hoort het bij de huurders. Stefan:

“Dit is een goed moment om te horen wat de wensen van de mensen zijn.”

Samen zorgen voor je plek

De kar met groenafval wordt al voller. En het achterpad wordt steeds mooier. Nu het onkruid verdwijnt, lijkt het wel breder te zijn. Samen wonen is samen zorgen voor je plek, dat gaat echt wel op hier aan het achterpad.

AUGUSTUS 2024

Een fijn Ontmoetingshuis
voor heel Coevorden.

Ontmoetingshuis in Coevorden

Wat doe je als de bewoners in een buurt graag vaker bij elkaar komen? Dan ga je vragen wat de mensen willen. Lara, Stefan, Gea en Erik gingen op bezoek bij onze huurders in de Oranjewijk. En vandaag vertellen ze het goede nieuws: er komt een Ontmoetingshuis!

Wat willen onze huurders?

Ze werken alle 4 graag samen. Gaan met elkaar de straat op om naar de mensen te luisteren. En ze komen echt in actie. Ze steken de handen uit de mouwen voor de bewoners van Coevorden en omgeving. Lara en Stefan zijn sociaal werker bij Maatschappelijk Welzijn Coevorden, in het kort MWC.

“Met Gea en Erik van Domesta zijn we deur-aan-deur gegaan in de Oranjewijk. We vroegen iedereen wat ze nodig hebben. En dat is een plek om samen te kunnen komen.”

Dat was in mei.

Op zoek naar een plek

Gea en Erik vertellen dat ze daarover hebben gepraat met collega's: “Dat was een goed idee. Want Domesta wil graag meedenken over een goede plek voor mensen om elkaar te ontmoeten. Een plek waar ze heen kunnen voor een praatje. Of samen iets leuks kunnen organiseren. Ook de buurtvereniging ziet een gezamenlijke plek echt zitten. Bijvoorbeeld om een Repaircafé te starten: een plek waar mensen hun spullen kunnen laten repareren door handige buurtgenoten.”

Het Ontmoetingshuis voor heel Coevorden

In de Oranjewijk zelf vonden we een plek: Bernhardlaan 6 stond leeg en kon niet meer worden verhuurd. Een goede kans voor het beginnen van

Het Ontmoetingshuis. Dit vinden de 4 een mooiere naam dan 'buurthuis'. "Het gaat namelijk om een plek waar mensen uit heel Coevorden welkom zijn om anderen te ontmoeten. Niet alleen de mensen uit de wijk", zegt Lara.

Met, voor en door de mensen

In het huis ziet het er netjes uit. Erik: "Domesta heeft alles alvast geschilderd. De vorige bewoner heeft de koelkast en het fornuis achter gelaten. Dat is fijn, want er kan hier dus ook worden gekookt." En de koffie dan? Nou, de buurtvereniging schenkt een koffiezetapparaat. Dat is toch prachtig. Gea legt uit dat ze samen met vrijwilligers aan de slag gaan om het huis lekker fris te maken. En om het in te richten zoals de mensen het zelf willen. Ook de tuin geeft een heleboel mogelijkheden om samen dingen te doen. In het schuurtje komt tuingereedschap. Heeft iemand een snoeischaar nodig of een hark? Dat kan. De spullen zijn te leen voor iedereen.

Kom maar op!

Er zijn nog veel meer dingen die kunnen gebeuren in Het Ontmoetingshuis. Dit kwam ook naar voren tijdens het buurtoverleg van 27 augustus. De goede ideeën komen al binnen bij de sociaal werkers en wijkwerkers. Er zijn intussen gesprekken met vrijwilligers, die graag leuke dingen willen doen in Het Ontmoetingshuis. Dus wil jij meedenken? Of vrijwilliger worden? Kom maar op! We maken er samen een fijne plek van voor iedereen.

**Een mensenleven samen en
nog altijd even betrokken.**

72 jaar gelukkig met elkaar

Dat je je vrouw koningin noemt. En dat je ogen nog steeds gaan glimmen als je kijkt naar je man. Dan ben je een gelukkig paar. Truus en Berend Wesseling waren op 7 augustus 70 jaar getrouwd. Ze zijn steeds meer van elkaar gaan houden.

Zijn koningin

“Maar het lijkt helemaal niet zo lang”, zeggen ze allebei: “We stonden daar niet echt bij stil. Die tijd, die is vanzelf gegaan.” Bij een kop koffie met een heerlijk gebakje verbazen ze zich nog steeds over alle aandacht die ze hebben gekregen. Zoveel lieve kaarten en reacties van de mensen. De burgemeester kwam langs. En ze kregen zelfs een brief van de Commissaris van de Koning. “Maar ik heb mijn eigen koninginnen. Eentje in mijn bijenvolk, want ik ben ook imker. En eentje zit hier naast mij, dat is mijn vrouw.” Berend is trots op haar.

Op de Dordsebrug

Berend zag Truus op het rondje tussen de Trambrug en de Dordsebrug in Klazienaveen. Daar liepen jonge mensen vroeger heen en weer. Zo kwamen ze met elkaar in contact. Dus jullie waren hangjongeren? “Nee hoor, daar hadden we geen tijd voor. We waren

altijd in beweging.” Toen Truus naar huis in Zwartemeer fietste, bedacht Piet zich niet. “Hij kwam achter me aan gefietst”, vertelt ze met een lach. Ze vonden meteen alles aan elkaar leuk. Truus wijst naar de foto van de knappe soldaat aan de muur. Dat hij in dienst was, was voor haar bijzonder. Ze verloor familie in dienst van het leger in de oorlogsjaren.

Huizenruil

Na 2 jaar verkering trouwden ze. Eigenlijk zijn ze dus al 72 jaar bij elkaar. Truus: “We gingen bij mijn moeder wonen. Die was intussen alleen, omdat mijn vader was overleden.” Vanaf daar vertrokken ze naar Klazienaveen, waar Berend vandaan kwam. Ze woonden er op verschillende plekken. In de Loperstraat, aan de Dordsedijk, op het Zuiderkruis. Ze vertellen over de duplexwoningen, die zijn er nog steeds. “Op een gegeven moment moesten we van huis ruilen met

een ander gezin. Daar waren veel kinderen en ons huis was groter. Dat ging toen gewoon nog zo, dat werd niet gevraagd.” Gelukkig gaat het er tegenwoordig anders aan toe en hebben huurders rechten. Nu wonen ze alweer 15 jaar Achter de Brandweer. Ze hebben het fijn hier. “Als ik ’s ochtends wakker word en ik zie Truus zitten, dan zeg ik altijd ‘daar zijn we weer’, vertelt Berend.

Fijn gezin

Als lasser voor de NAM trok Berend het hele land door. Het kon maar zo zijn dat hij in Rotterdam werkte en van daar uit door moest naar Ameland. Dit betekende dat hij niet altijd thuis was. Truus werkte voor haar huwelijk nog in de textiel bij Bendien. Tijdens haar huwelijk was zij degene die thuis alles draaiende hield. En dat doet ze nog steeds volgens Berend. “Ze zorgt nog overal voor. Elke dag kookt ze. 1 van de zoons brengt vaak de boodschappen en eet dan een hapje mee. Hun dochter helpt veel in huis. Ze hebben een hechte band in de familie Wesseling. Met 3 kinderen, 3 kleinkinderen en 4 achterkleinkinderen een gezellige boel.”

Nog altijd betrokken

Ze hebben het nog even over de bewonerscommissie van hun flat. Eerder zaten ze altijd al in de buurtcommissie. Het was dus bijna logisch dat Berend ook bij de bewonerscommissie ging. “Zo leerden we ook iedereen goed kennen. Nieuwe bewoners werden welkom geheten. Er was aandacht voor alleenstaanden die jarig waren, die kregen altijd een bloemetje. Een paar keer per jaar aten we allemaal samen. En we haalden geld op voor het wassen van de ramen, zodat het bij iedereen gebeurde.” Hij vindt het fijn om te horen dat de bewonerscommissie weer opnieuw in actie komt. Er zijn nieuwe mensen, leuke plannen en de eerste middag samen is al geweest. Truus en Berend vinden het mooi. Ze geven om de contacten tussen mensen en het omkijken naar elkaar. Een mensenleven bij elkaar en nog altijd even betrokken.

De TuinTopper van augustus gaat niet alleen over een mooie tuin. Nee, die gaat ook over mooie mensen. Mensen die wonen in de Bentepol in Schoonebeek. “Hier kijken we naar elkaar om en we doen dingen samen.” Dus toen Jaap Geerdsen de tuin aanpakte, zei buurvrouw Jenny Rotmensen meteen: “Jij moet echt een TuinTopper worden, gewoon opgeven.” Dat zetje had Jaap nodig.

“En volgend jaar wordt het nog mooier”

Iedere bloem is mooi

Helemaal vanzelf ging het niet, met Jaaps tuin. Hij wilde er graag iets moois van maken, maar kon het niet meer allemaal alleen. Er werd hulp gevraagd aan Buurtservice. Die was al heel druk en kon nog niet komen. Toen kwam buurvrouw Jenny erbij: “Ik ga je helpen.” Zo gezegd, zo gedaan. “Eerst moest alle onkruid eruit. Daarna konden we er nieuwe planten in zetten. Alles mag erin, we vinden iedere bloem mooi.” Jaap haalde ze allemaal zelf op met zijn scootmobiel. De schop staat nog in de grond, want hij was bezig met de planten toen het koffietijd was.

Band met elkaar

Wat groeit daar dan, achter de hortensia? “Dat zijn aardappels!”, ze moeten er zelf om lachen. Jenny had heerlijke aardappels gekregen en bedacht dat er daar wel 2 van in de grond konden. Ze doen het zo goed, dat Jaap zegt: “Volgend jaar aardappels en bonen in de tuin.” Nu kan hij de tuin goed bijhouden en dat doet hij dan ook graag. Kijk je om je

heen bij de Bentepol, dan valt op dat de plantenbakken aan de balkons ook mooie bloeiers hebben. Dat is te danken aan de bloemist om de hoek. "In het voorjaar vraagt hij wie er nieuwe gevulde bakken wil. Dan haalt hij de bakken allemaal op en worden ze in de bloemisterij gevuld met nieuwe aarde en plantjes. Dat is zo fijn." Hier gaat het om in de Bentepol: door

samen aan te pakken, wordt de band er alleen maar groter op.

"En de tuin? Die wordt volgend jaar nog mooier!"

Wijkconsulente Saphira in de tuin met Jaap en Jenny

Elise en Carlo gaan voor het eerst samenwonen in hun nieuwe huis.

Aan het klussen in hun nieuwe huis

Op een zonnige woensdagavond zwaait Carlo van der Veen vrolijk de deur open. Het is een warm welkom. Van boven klinken geluiden, daar wordt geklust. Even later komt ook Elise Werink binnen. 2 blijde, jonge mensen die voor het eerst gaan samenwonen.

De hele familie helpt

Weten jullie nog dat we vertelden over de nieuwe huizen die werden gebouwd in Nieuwlande? De bouw is al af. Er staan mooie, houten huizen in de Bernhardlaan. Toen spraken we Elise en Carlo ook. Wat waren ze blij verrast dat ze waren uitgekozen om hier te gaan wonen. Inmiddels hebben ze de sleutel en wordt er hard gewerkt. “De sleutel kregen we op 1 augustus. De bouwvakvakantie begon en al onze familieleden zouden op vakantie gaan. Zelf hadden we nog nooit behangen of vloeren gelegd.” Gelukkig hielp een broer ze nog even op weg met de muren. Inmiddels hebben ze alles behangen en zit ook de verf er prachtig op. Elises vader en broer hielpen met de vloeren. En nu zijn Carlo’s vader en tante boven aan het werk.

Stap voor stap

Elke dag ging Carlo even langs tijdens de bouw. “De grote verandering was dat de dakpannen erop gingen”, vertelt hij. Intussen verandert het huis in een echt thuis. Hoewel ze nog wel moeten wennen.

“Soms moeten we echt bedenken dat we ons eigen huis aan het inrichten zijn en niet dat van een ander.”

Elke avond doen ze iets, want er moet natuurlijk ook gewoon gewerkt worden. Een paar van de meubels laten nog even op zich wachten. Intussen vinden ze ook leuke dingen op Marktplaats. Stap voor stap wordt het steeds meer hun eigen plek. Ze genieten er echt van.

Best luxe

Achter en naast het huis ligt een flinke tuin. Ze vertellen dat die nog wordt ingezaaid en dat klopt. Vanuit Domesta zorgen we ervoor dat de tuinen bij deze nieuwe huizen weer netjes worden. En verder verbaast het hen dat er best luxe dingen in het huis zijn. “Boven hebben we mooie screens voor de ramen tegen de zon. Wat ook bijzonder is, is de verwarming. Die kan ook koelen als het warm is. En nergens kun je zien dat dit huis bestaat uit blokken. Alles zit heel goed in elkaar en het is allemaal netjes afgewerkt.” Het geeft Elise ook een goede gevoel dat ze in een huis wonen waar zoveel rekening is gehouden met het milieu. “Deze

manier van bouwen is duurzaam en dat is fijn om te weten.”

Genieten

Daar staan ze, voor hun nieuwe thuis. Nog even en de klussen zijn klaar. Straks met de meubels erin, gordijnen voor de ramen en alles wat ze er zelf in willen, hebben ze het helemaal voor elkaar. We wensen Carlo en Elise succes met het laatste werk en daarna heel veel woonplezier!

Scan de QR-code
en lees het hele artikel
over de start van de
bouw van de huizen.

Mevrouw Kroezen is
100 jaar geworden.

“Als je gezond bent, ben je een rijk mens”

Hulp Hilde brengt een envelop. “Oh, daar heeft nog iemand aan me gedacht”, zegt mevrouw Kroezen. Ze vertelde net nog dat ze meer dan 100 kaartjes heeft ontvangen. Die hangen als vrolijke slingers in haar huiskamer. “Hang hem er maar mooi tussen, hij kan er vast nog wel bij.” 100 jaar werd mevrouw Kroezen op 16 augustus. Ze kan het zelf bijna niet geloven, maar het is toch echt zo.

Verrassing

Ze rekende op een heel gewone verjaardag. Maar daar dachten de mensen om haar heen heel anders over. “Het begon er ’s ochtends al mee dat de burens de hele gang hadden versierd. Er waren bloemen en ze hebben een liedje voor me gezongen.” Het was een echte verrassing. Omdat de burgemeester op vakantie was, kwam de wethouder op bezoek. Het feest was in een zaal waar wel 64 gasten haar kwamen feliciteren. Ze geniet nog na van alles. “Ik heb zoveel bloemen gekregen! Elk familielid had een roos meegenomen, zo werd het een hele bos.”

Contact met mensen

Mevrouw Kroezen en haar man kwamen allebei uit grote gezinnen.

Veel familieleden zijn er nu niet meer, maar ze heeft nog een zwager en een schoonzus. En veel tantezeggers, met wie ze goed contact heeft. Ze vertelt ook over haar zoon, 2 kleinkinderen en 7 achterkleinkinderen. Ze mag graag contact houden met mensen.

“Dan pak ik de telefoon en doe een belletje. Bijvoorbeeld als er iemand ziek is. Even horen hoe het gaat.”

Haar eigen tempo

Ze is 100 jaar, goed bij de tijd en woont nog gewoon op zichzelf. Ze vertelt dat ze blij is dat ze haar verstand nog heeft. “Ik heb natuurlijk

wel bepaalde dingen moeten inleveren. Maar ik kan veel zelf. Met mijn rollator ga ik op stap. Dat doe ik helemaal in mijn eigen tempo. Boodschappen doen bij de Netto. Of ik loop even naar de Dorcas winkel.” Mevrouw Kroezen heeft een goede smaak en ziet er stijlvol uit.

“Ik koop al mijn kleren zelf, hoor. En niemand hoeft me te vertellen dat iets me mooi staat als dat niet zo is. Dat weet ik zelf heel goed.”

Andere tijden

“Als je gezond bent, ben je een rijk mens. Vroeger hadden we niet veel, maar we wisten hoe we om moesten gaan met wat er was. We zijn niets tekortgekomen, je moest je gewoon redden met je eigen portemonnee.” Ze praat over het hebben van een moestuin, waaruit je nog verse, onbespoten groenten kon eten. Als meisje werkte ze bij boeren om geld te verdienen, bijvoorbeeld door onkruid te wieden. Ze was ook veel buiten: “We speelden met elkaar op het schoolplein. Dan gingen we kaatsen en verstoppertje doen. Of touwtjespringen: twee draaiden het touw en eentje sprong.” Nu ziet ze dat het vaak anders gaat. In plaats

van tevreden zijn, klagen mensen veel. Ze merkt ook dat het gewoner is geworden om te denken dat dingen je toekomen, of dat je altijd hoort te krijgen wat je wilt. Dat maakt dat meer mensen ontevreden zijn en dat vindt ze jammer.

Fijne mensen om haar heen

In 1948 trouwde ze met haar man en verhuisden ze van Hollandsche Veld naar Hoogeveen. Het was 2002 toen ze in dit huis kwamen wonen. Uiteindelijk woonden ze hier nog 4 jaar samen, toen overleed haar man. “Het is fijn wonen hier, met de mensen om me heen. Ze zijn goed voor me. We hebben een praatje met elkaar op de gang. De buurvrouw kijkt bijna elke dag wel even om de hoek. En Hilde komt al 16 jaar bij me, een dag in de week.” Wat een prachtige vrouw! Om een voorbeeld aan te nemen.

SEPTEMBER 2024

Diny en Durk hoeven nooit meer te verhuizen.

Een nieuwe start in een kersvers huis

Na 44 jaar wonen op hun mooie plekje in de wijk Krakeel in Hoogeveen, verhuisde Diny Abma met haar man Durk naar de Boekweitlaan. “We woonden er prima hoor. Maar we wilden ook naar de toekomst kijken. We zochten een huis met alles beneden bij de hand, waar we de rest van ons leven kunnen blijven wonen”, zegt Diny. Want verhuizen, dat wil ze liever nooit meer.

Nieuwe huizen

Kersvers zijn de huizen in dit stukje van Hoogeveen. In april schreven we er al over. Als je door de Anjerstraat reed, zag je dat er werd gebouwd.

Samen met VDM Woningen en WVG Ontwikkeling hebben we daar nu 14 nieuwe huizen neergezet, waar eerder de technische school stond. De manier van bouwen heet

houtskeletbouw. Dat betekent dat de constructie van de huizen helemaal van hout is. Wat opvalt als je binnen bent, is dat je weinig geluiden van buiten hoort. “Het huis is heel goed geïsoleerd en dat scheelt veel”, legt Durk uit.

Al zoveel gedaan

Het huis ligt prettig op de hoek en heeft een flinke tuin voor, naast en achter. Dat is fijn voor Durk, die graag in de tuin werkt. Hij heeft al leuke ideeën om er iets moois van te maken. Binnen ziet het er prachtig uit. Alles is mooi behangen en geschilderd. Ze hebben het fijn ingericht. “Het is nog niet helemaal klaar. Er moeten nog wat dingen worden afgemaakt. Misschien wil ik wel te snel, we wonen hier net een week. Maar het liefste had ik alles gisteren af”, zegt Diny lachend. Af en toe is het wel zoeken waar de dingen liggen die altijd vaste plekken hadden. Maar ook dat gaat wennen.

Grote opruiming

Dat het een grote verandering is, vertelt ze ook: “Van drie verdiepingen naar een huis met alleen de begane grond, is een hele stap. Waar moesten we met alle spullen heen?” Dus reden ze zelf al heen en weer met de dozen, voor ze echt gingen verhuizen. “De kinderen zeiden nog, ‘dat kan allemaal wel op de grote verhuisdag.’ Maar voor ons voelde het goed om alvast spullen over te brengen.” We bewonderen de mooie

schuifwandkasten die ze hebben laten maken in de slaapkamer en in de gang naar de achterdeur. Die geven een heleboel ruimte om dingen op te bergen. “We hebben onze kinderen eerst gevraagd wat zij wilden hebben van wat er over bleef. En daarna hebben we de rest van de spullen weggebracht. Meer hebben we eigenlijk ook niet nodig.”

Nieuwe burens

Naast hen zijn verschillende huizen voor starters gebouwd. “We hebben onze burens al wel gezien, maar iedereen is er ook net pas, zoals wij. Iedereen werkt overdag en is intussen druk met het nieuwe huis.” Eerst woonden ze aan een hofje, waar iedereen wel voor elkaar zorgde. In een rijtje wonen is toch anders, maar ze hopen dat het gezellig wordt met de burens.

Zelf de keuze maken

Ze zijn blij dat ze op dit moment in hun leven konden verhuizen naar een huis waarin hun toekomst is. “Want veel mensen zijn te laat. Die denken dat ze nog flink zijn, ze voelen zich goed. Als puntje bij paaltje komt en je gezondheid te veel achteruit is gegaan, dan kun je niet meer kiezen waar je kunt wonen.” Daarom hadden ze zich al lang geleden laten inschrijven voor een levensbestendig huis. Dus een huis waarin je geen trap op hoeft voor de slaapkamer of de douche. Diny en Durk gaan genieten van hun nieuwe plek.

Weer of geen weer, de voortuin en achtertuin van Hilda en Piet Langemaat liggen er altijd prachtig bij. Op een zonnige dag gaan we naar ze toe en bewonderen de plek. “Het is hier geen jaar hetzelfde”, legt Piet uit: “Wordt iets te groot, dan gaat het eruit. En dan plant ik er weer iets dat modern is, zoals nu de grassoorten die in zijn.”

Geen jaar hetzelfde

Zomer en winter mooi

Piet is het meeste in de tuin aan het werk. Hilda: “Als het even kan, is hij er wel 4 keer per week mee bezig. Hij kan ook geen grassprietje te veel zien staan.” Zij geeft wel eens een aanwijzing over het een of ander. Maar Piet besluit en doet verder alles. Piet vertelt dat hij het zo ook van vroeger uit heeft mee gekregen: “Tuinen werden altijd goed bijgehouden. Op zaterdag maaide je het gras. De schoffel ging door de tuin. En de ramen werden gelapt.” Ze blijven zelf dan ook alles goed onderhouden. Wat opvalt is dat beide tuinen veel tinten groen hebben, met allerlei kleurige planten die ertussen zijn gezet. Dat groen blijft in de winter ook goed, dus het is altijd mooi om naar te kijken.

Complimentjes

Ze wonen nu 42 jaar aan de VN-laan in Coevorden en zijn tevreden. Wel veranderde de buurt in de loop van de tijd. Er is veel plek om te spelen in de groenstrook voor het huis, maar er zijn nu minder kinderen dan vroeger. Als Piet in de tuin werkt, krijgt hij veel aanspraak. Vaak hebben de mensen complimentjes voor hem. “Laatst kwam er een kind bij me staan ‘Mijn moeder zegt dat u een mooie tuin

heeft, meneer Langemaat.' Dat is leuk". Hilda en Piet vertellen dat ze het belangrijk vinden om hun tuinen zo netjes te hebben en er echt tijd aan te besteden. Piet:

"Want als het voorportaal niet netjes is, is het in huis vaak ook minder."

En zo is het.

Bewoners kiezen kunstenaars om Het Bastion op te fleuren.

Muren van het Bastion steeds mooier

Kasteel op de muur

Als de liftdeur open gaat, zie je het meteen: op de muur staat een bekend gebouw, het Kasteel van Coevorden. Door het prachtige schilderwerk van Minno lijkt het of je er echt langs loopt. Bewoner Martin is blij met wat wordt genoemd 'de Coevordergang' in het Bastion: "Er waren veel stemmen voor een schilderij van onze stad. Ik zit ook in de cliëntenraad en we zijn nu al dik tevreden." Minno legt uit dat er nog wat ganzen bij komen en hij vertelt alvast wat hij in de rest van de gang op de muur gaat zetten. Het wordt een hele beleving.

Wat gebeurt er in het Bastion?

In april waren de gangen van het woongebouw wit en saai. Alle schilderijen en foto's waren van de muren gehaald. Het was niet meer veilig volgens de regels van de brandveiligheid. Om het toch weer gezellig te maken, zouden er schilderijen op de muur worden gemaakt door kunstenaars. In

een echte verkiezing mochten de bewoners kiezen wat ze wilden. Intussen is het schilderwerk begonnen. Kunstenaars Anja Bos, Rianne van Faassen, Minno de Roo, Oxana Federova en Dmytri Federov geven een rondleiding om te laten zien wat ze aan het doen zijn.

Even op vakantie

Hee, daar hangt een bordje. "Ja, dat is van Gea de Boer. Ze is alvast begonnen met schilderen, maar is nu eerst even op vakantie. Om de mensen te laten weten dat ze straks weer doorgaat, heeft ze een berichtje op het begin van haar schilderij geplakt." Gea houdt van landen in Zuid-Europa, dat kun je nu al zien op de muur.

Karretje vol materialen

Op elke verdieping werkt een andere kunstenaar. Soms is het een duo, zoals Anja en Rianne. Zij schilderen samen. In hun gang staat een van de kunstwerken al in potlood op de muur.

Anja maakt daar een doorkijkje naar een landschap. Het ziet er straks uit alsof je zo door een raam naar buiten kijkt. Intussen heeft Rianne de eerste groene takken met bladeren al op de muur gezet. Ze zit er gezellig bij, met haar knieën op een kussen. Dat werkt makkelijk. Iedereen heeft een karretje met spullen: verf, kwasten, alles wat ze nodig hebben ligt erop. Op de tweede verdieping is de kamer waar ze alles kunnen opslaan als ze niet aan het werk zijn. Zo hebben ze altijd alles bij de hand.

Ieder op zijn eigen manier

De een heeft schilderen als hobby, de ander heeft er een studie voor gedaan. Op allerlei manieren zijn ze allemaal al jaren bezig met de liefde voor het schilderen. “Wij zijn het nog niet gewend om op zulke grote vlakken te schilderen. Het is voor ons een interessante ontdekking hoe we dit het beste kunnen doen. We hoeven hier niet met fijne lijntjes te werken”, vertellen Minno, Rianne en Anja. “Maar laten we naar Oxana en Dmytri gaan, daar kijk je je ogen uit!”

Muur-kunstenaars

Wat je daar als eerste ziet, zijn de vrolijke zonnebloemen. Daarboven komen

bergen en weilanden tevoorschijn, met huisjes en een molen. Dit zijn echte muurkunstenaars, die hebben het vaker gedaan. Oxana deed in Oekraïne de studie Volkskunst. Dmytri heeft zichzelf leren schilderen. Kijk maar naar de filmpjes op Instagram van ksunfedorova. Superleuk om te zien hoe ze dit doen!

Wordt vervolgd

De schilders hebben een jaar de tijd om de muren van alle verdiepingen in het Bastion te schilderen. Oxana en Dmytri weten in elk geval al dat ze de eerste verdieping ook gaan doen: “Daar komt de zee op de muur.” Ze komen allemaal regelmatig naar het Bastion om aan hun schilderijen te werken. “Het is ook gezellig om te doen, de bewoners komen vaak even kijken. En soms krijgen we een kopje thee.” Over een tijdje gaan we weer eens bij ze kijken om hun kunstwerken te bewonderen, dus wordt vervolgd.

OKTOBER 2024

Het Ontmoetingshuis in
Coevorden is geopend.

Verbinding in het Ontmoetingshuis

“Hier is geen drempel, iedereen is van harte welkom.” Tussen het uitdelen van koffie, thee en gebak door, heeft Marian even tijd om te vertellen. Als vrijwilliger werkte ze al op een andere plek. Daar sprak MWC (Maatschappelijk Welzijn Coevorden), met haar over het plan om het Ontmoetingshuis te beginnen. Ze vroegen haar of ze hier ook vrijwilliger wilde worden. Zo gezegd, zo gedaan en vandaag zorgt ze voor de mensen tijdens de feestelijke opening.

Elkaar ontmoeten

Het is vrijdag 27 september. Aan de deur van de Bernhardlaan 6 in Oranjewijk hangen de oranje ballonnen vrolijk te wapperen. Er komen al mensen binnen en het is gezellig in het Ontmoetingshuis. Eerder dit jaar hebben we samen met MWC aan de mensen in de buurt gevraagd wat ze graag zouden willen. En dat bleek een plek te zijn om elkaar te ontmoeten, samen koffie te drinken, een keer een spelletje te doen of iets leuks te organiseren. Wij leverden een huis en deden vast wat schilderwerk. En nu starten de eerste activiteiten.

Het lint doorknippen

Als iedereen wordt gevraagd om naar buiten te komen, wordt het druk in de

tuin en op straat. Voor de deur houden de naaste buurvrouw en iemand van de buurtvereniging een oranje lint op. Burgemeester Renze Bergsma vertelt eerst hoe blij hij is met de start van het Ontmoetingshuis. Dat mensen zich hier met elkaar kunnen verbinden en hoe goed dat is voor de buurt. Dan roept hij Sandra erbij en geeft haar de schaar. “1, 2... jaaaa!” Door is het lint.

Cadeau

Binnen wordt het steeds drukker. Tot Wim Idema vraagt of hij even de aandacht mag. Wim is directeur van Buursema Bouwbedrijf B.V. en komt vandaag met een bijzonder cadeau voor het Ontmoetingshuis. “Op 1 maart bestond ons familiebedrijf 50 jaar,” vertelt hij: “Dat was een mooi

moment om na te denken over hoe we graag midden in de samenleving staan. We zetten graag een stapje verder voor de mensen om ons heen. 1 van de dingen die we belangrijk vinden, is dat mensen kunnen meedoen aan de gewone dingen van het dagelijks leven. Kunnen ze dat niet, dan kan het zijn dat mensen eenzaam worden. Daarom willen we iets doen voor het Ontmoetingshuis.” De grote cheque die hij daarna tevoorschijn haalt, geeft hij namens de Anne Buursema Foundation. Dit is een fonds dat is opgericht uit naam van de man die het bouwbedrijf begon, Anne Buursema. Onder luid geklap nemen de vrijwilligers de cheque in ontvangst. Zij geven de cheque daarna aan Lara en Stefan van MWC en aan onze Gea en Erik. ‘Volledige inventaris’, staat er op de cheque. Nu kan het inrichten van het Ontmoetingshuis echt beginnen. Wat een prachtig cadeau is dit.

Eenzaamheid kent geen leeftijd

Sandra is druk in de keuken. Zij is ook vrijwilliger geworden. De derde vrijwilliger is Hetty, die vandaag helaas niet kon komen. Sandra: “Ik doe graag iets voor anderen. Vooral nu de donkere dagen eraan komen, is het belangrijk dat mensen niet alleen thuis hoeven te zitten en een plek hebben om naartoe te kunnen.” Volgens haar is het belangrijk dat iedereen die wil aansluiten, welkom is: “Eenzaamheid kent geen leeftijd, we

maken er voor iedereen een gezellige plek van.”

Kom over de drempel

Dat de mensen het wel zelf moeten willen, daarover is iedereen het eens. Maar Marian is daar heel positief over: “Dit is een leuke buurt. En als de buurman hier komt, is het misschien wel makkelijker om hier over de drempel te stappen.” Dat vertelt 1 van de mensen uit de buurt ook. Als er meer bekenden zijn, komt zij er ook graag gezellig bij. En over die drempel kan iedereen. Want bij de voordeur en de achterdeur hebben de mannen van onze technische dienst op- en afritten gelegd. Dus kom je in je rolstoel of met je rollator? Dan is dat geen probleem.

Wat is er al te doen?

Het Ontmoetingshuis begint met een Bakkie doen. Elke woensdagmiddag om 15.00 uur is iedereen welkom voor een kopje koffie en thee. En voor een gezellig praatje met elkaar. De vrijwilligers staan dan voor iedereen klaar. Elke donderdag tussen 14.00 en 16.00 uur is er inloopspreekuur van MCW. Kom gerust langs, ook als je niet in de wijk woont!

Scan de QR-code en bekijk het filmpje van de opening van Het Ontmoetingshuis

Volop gezelligheid tijdens de bingo in Tabitha.

‘Hoe krie’j ze stille!’

Bijna alle 46 bewoners van flat Tabitha zijn er vanmiddag bij. De koffie en thee met zelfgebakken cake van Jannie gaan er goed in. Terwijl ze wachten tot de bingo begint, zit iedereen gezellig met elkaar te praten in Buurtschap ‘Ons Belang’ in Klazienaveen.

Vroegere huishoudschool

Op de plek van hun seniorenflat voor 55-plussers stond ooit de oude huishoudschool. Die heette Tabitha. “Nu hebben we de mooiste flat van Klazienaveen”, zeggen de bewoners zelf. “Alles is in de buurt, de supermarkt zit aan de overkant.” Het kan niet beter. Er is dan ook een flinke wachttijd voor wonen in Tabitha.

Beste plekkie

Mevrouw Bruinsma weet er alles van. Ze kwam er bijna 30 jaar geleden wonen met haar man, vlak nadat de flat was gebouwd. “En ik ging vroeger ook naar de huishoudschool. Ik zit op de beste plek, lekker op het hoekje tegenover de supermarkt. Het is mooi om de mensen voorbij te zien gaan.” Ze is blij dat bijna iedereen er vanmiddag is, want zo kun je eens goed bijpraten met elkaar. Nu het kouder is geworden, blijf je niet meer zo lang op de gang staan kletsen. Naast haar zit haar buurvrouw, die

woont er sinds april. Het kan allemaal in Tabitha.

Actieve bewonerscommissie

Annie Menges en Riet de Munnik zitten samen met Dina Oosting en Riet’s man Joop in de bewonerscommissie van de flat. “Dat is goed te doen met zijn vieren”, vertellen de dames. “We hebben wel eens een barbecue gehouden in de zomer. Dan helpt iedereen mee.” Met de Veenexpres zijn ze ook een keer Bargerveen in geweest. Dat was een interessante tocht geworden. Riet:

“En met Kerst regelen we iets extra lekkers voor iedereen, samen met de supermarkt.”

Ons kent ons

De mensen van Tabitha komen allemaal uit Klazienaveen en

omgeving. Sommige kennen elkaar al sinds hun jeugd. “Zo zat ik met de vrouw daar verderop al op de zondagsschool”, zegt Annie. “En samen liepen we vroeger over de Dordsebrug, om jongens te kijken”, vult Riet haar aan. Het schept een band.

Complimenten

Er wordt vrolijk geproost en de lekkere hapjes gaan rond. Veel complimenten zijn er voor Jannie Vos en Grietje Prigge, die goed voor iedereen zorgen. Jannie is al 35 jaar vrijwilliger in ‘Ons Belang’ aan de Kruiwerk en ze kent dan ook iedereen. Ze maken er samen een feestelijke middag van.

Bingo!

Nog even een lekker hapje en dan wordt het tijd voor de bingo. Joop assisteert Piet, die de nummers gaat

trekken. “Met die twee wordt het wel een feestje.” Als de bingokaarten zijn uitgedeeld, zegt er eventjes helemaal niemand iets. Tot er vanaf andere kant van de tafel wordt geroepen: “Hoe krie’j ze stille!” Aan humor geen gebrek vanmiddag.

Allemaal winnaars

Er zijn al aardig wat prijsjes uitgedeeld aan de verschillende winnaars. Jannie en Grietje toveren een grote dobbelsteen tevoorschijn als er 2 mensen tegelijk bingo hebben. Want er kan er maar 1 de winnaar zijn. Als we stilletjes naar buiten lopen, is iedereen nog vrolijk bezig met het spel. De gezelligheid in ‘Ons Belang’ gaat nog wel even door. Wat een leuke mensen bij elkaar, eigenlijk zijn ze vanmiddag allemaal een beetje winnaar.

NOVEMBER 2024

Blij met nieuwe flexhuizen
in Coevorden.

Hoera!

Verhuizen naar een flexhuis

Carmen, Teun, Anouk en Lillia zijn 4 hele blijde mensen. De 1 gaat voor het eerst op zichzelf wonen. De ander verhuist met haar gezin naar haar droomplek. In december krijgen ze alle 4 de sleutel van 1 van de flexhuizen aan de Obbo Bumahof in Coevorden. Ze kijken ernaar uit.

Wonen voor jonge mensen

“Ik woon mijn hele leven al in Coevorden”, vertelt Carmen Doldersum. “Behalve toen ik studeerde. Toen woonde ik 4 jaar in Zwolle.” Het was niet makkelijk om daarna een huis te vinden, dus woonde ze eerst een half jaar bij haar ouders thuis. De woonmarkt vindt ze moeilijk, vooral voor twintigers en dertigers.

“Zelf merkte ik dat er weinig huurhuizen vrij waren. En dat de huren zo hoog zijn, dat ik niet kan sparen. In je eentje kun je op mijn leeftijd ook geen huis meer kopen.”

Lekker in Coevorden blijven

Teun van der Ploeg had zich voorgenomen om voor zijn 27e uit huis te zijn. Dus hij keek ook al een tijdje actief rond naar een eigen huis. Hij woont nu nog bij zijn moeder:

“In december ga ik voor het eerst op mezelf wonen. Ik ben blij dat ik een studio op de eerste verdieping krijg. Tijdens de bezichtiging zag ik veel andere jonge mensen, dat is een leuk vooruitzicht.”

Mooie kans

Ook Anouk Alting ontdekte dat het lang duurt voor je een huis hebt. Met haar 20 jaar stond ze wel al 3 jaar ingeschreven bij Thuis Kompas, maar ze was nog niet aan de beurt gekomen. Nu woont ze nog bij haar ouders en 3 broertjes in Aalden. Volgende maand verhuist ze naar een hoekhuis met 2 slaapkamers op de 1e verdieping. Anouk:

“Ik vind de flexhuizen aan de Obbo Bumahof een mooie kans voor mensen van alle leeftijden in de hele gemeente Coevorden.”

Dat hij in Coevorden kan blijven, vindt hij ideaal, omdat hij dan hier zijn hobby kan houden.

Een blij gezin

“Ons nieuwe huis is een droom die uitkomt”, zegt Lillia Dudnyk blij.

“We gaan wonen in een eengezinshuis op de begane grond. Doordat we 3 slaapkamers hebben, krijgen onze 2 kinderen van 12 en 2 jaar nu ook hun eigen plekje om te slapen, te spelen en zich te ontwikkelen. Het is een geweldige kans voor ons op een thuis in Coevorden. We vinden het hier al 2 jaar heel fijn.”

Beide ouders hebben een volledige baan. De kinderen hebben het naar hun zin op school en het kinderdagverblijf. De kans op dit huis pakten ze met 2 handen aan.

Nieuwe toekomst

Anouk vertelt dat ze het idee van de flexhuizen aan de Obbo Bumahof vernieuwend vindt voor Coevorden. De ruimte in huis vindt Carmen fijn. “Door de 2e slaapkamer kan ik makkelijk thuis blijven werken.” Iedereen is het erover eens dat de huren hier goed te betalen zijn. Daar is Teun ook blij mee. Dat het even een hectische tijd wordt, omdat zijn stage ook begint in december, is helemaal niet erg. En Lillia en haar gezin? “Dit is toch het mooiste lot wat je kunt winnen in de loterij! Met Oud en Nieuw beginnen wij aan een nieuwe toekomst vol mooie dromen.”

Flexwonen in Coevorden

Over het flexwonen in Coevorden schreven we eerder dit jaar al een stukje. Samen met de gemeente Coevorden besloten we om flexhuizen te bouwen waar mensen maximaal 15 jaar kunnen wonen. De huizen zijn makkelijk om te bouwen en kunnen later ook weer worden afgebroken, om op een andere plek opnieuw te worden gebouwd. Meer hierover lees je op www.domesta.nl onder ‘projecten’.

Scan de QR-code en lees hoe de loting van de flexhuizen is gegaan.

Wonen op een manier die je ruimte om te leven geeft.
In een wijk, straat of dorp waar iedereen zich prettig voelt.
Waar jong en oud op elkaar kunnen rekenen.
Daar zetten we ons voor in. Met jou en onze partners.
Met Domesta.

Contact
domesta.nl
info@domesta.nl

**Met
Domesta**

(0591) 57 01 00